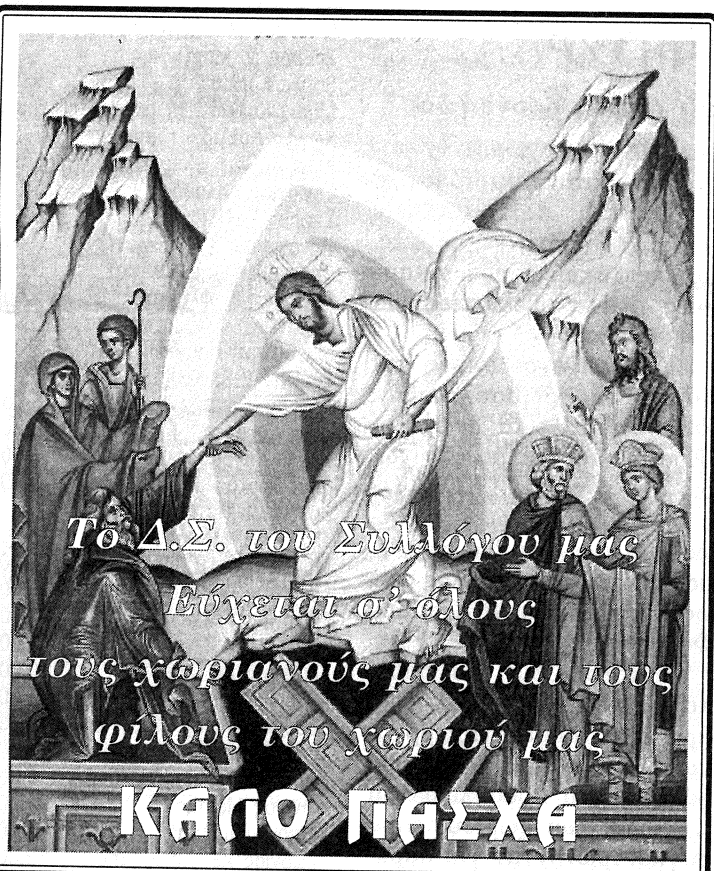

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Συνεχίζει να ταλαιπωρεί τα χωριά μας η κατολίσθηση του δρόμου στο Αθωάκι της Αράχωβας. Κάθε φορά που βρέχει, ο δρόμος κλείνει και οι κάτοικοι των χωριών είναι αναγκασμένοι να κάνουν το γύρω της υπό κατασκευή λίμνης του Εύηνου, για να επικοινωνήσουν μεταξύ τους.

Και κάποιες εργασίες, που άρχισαν για την αποκατάσταση του δρόμου, στο σημείο αυτό, σταμάτησαν. Ας ελπίσουμε πως σύντομα θα ξαναρχίσουν και θα αποκατασταθεί μια για πάντα η επικοινωνία των χωριών.

- Τσιμεντοστρώθηκε το κομμάτι του δρόμου από τον Αι - Γιάννη ως τον Καθαμίτη. Απομένει να ασφαλοποιηθεί και το υπόλοιπο κομμάτι.

- Αγωνίζεται κυριολεκτικά ο Δήμαρχος Πλάτάνου κ. Λεών. Κωλέττας να κρατήσει το δρόμο ανοιχτό προς Πλάτανο. Με τα πενιχρά μέσα, που διαθέτει και το ελάχιστο εργα-

τικό δυναμικό του Δήμου ανεβοκατεβαίνει τις στροφές του Αγίου Δημητρίου ξεκινώντας το κατάστρωμα και σκορπώντας αλάτι για να σπάξει ο πάγος.

Μέχρι τώρα έχει κερδίσει το στοίχημα. Ας ελπίσουμε πως θα κατορθώσει να διατηρήσει το δρόμο ανοιχτό ώσπου να μας πάρει Άνοιξη.

- Για πολλές μέρες εσείγαν τα τηλέφωνα του χωριού κι όλης της Ορεινής Ναυπακτίας. Αιτία: Η μεγάλη καταστροφή, που προξένησε ο κεραυνός που έπεσε στο σταθμό του Ο.Τ.Ε. στην Ανω Χώρα.

- Εντός των ημερών δημοπρατούνται τα έργα υδρεύσεως των Δημοτικών Διαμερισμάτων του Δήμου Πλάτάνου. Για το δικό μας χωριό προβλέπεται η αντικατάσταση των παλιών σωλήνων μεταφοράς του νερού και η απρόσκοπτη μεταφορά του νερού του Αρκουδορρέματος στο υδραγωγείο.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ ΠΙΤΑ του 2000

Στις 9 Ιανουαρίου, στο ξενοδοχείο «ΑΜΑΛΙΑ» της Αθήνας, πραγματοποιήθηκε Ναυπακτικό αντάμωμα για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του 2000.

Την εκδήλωση οργάνωσαν η ΟΣΥΝ, η ΕΝΑΜ και ο Ελληνοαμερικανικός Σύλλογος Ναυπακτιών Αθήνας.

Σ' αυτή προσκλήθηκε και παραβρέθηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

Στην πρόσκληση των Συλλόγων ανταποκρίθηκαν περισσότεροι από 200 Ναυπακτίοι της Αθήνας.

Παραβρέθηκαν ακόμη, οι

εκπρόσωποι του Υπουργού κ. Βερελή κ.κ. Τρικαλιώτης και Βραχάς, ο βουλευτής κ. Μαγγίνας με τη σύζυγό του, η εκπρόσωπος του κ. Κουρουμπλή Γραμματέας κ. Αγγελ. Αγγελοπούλου, ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας κ. Αγγ. Ζησιμόπουλος, Δήμαρχοι Δήμων Ναυπακτίας, ο πρόεδρος της ΠΑΝΣΥ κ. Σάββας κ.α.

Εκ μέρους του Συλλόγου μας παραβρέθηκαν ο κ. Παύλος Βλάχος με τη σύζυγό του και ο κ. Κων/νος Μάντης.

Την εκδήλωση χαιρέτισαν, ο κ. Γερ. Μούρτος, πρόεδρος της ΟΣΥΝ, ο κ. Χαρ. Χαράλαμπος, πρόεδρος της Ε-

NAM, η πρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Συλλόγου Σοφία Μπένου-Παλαιολογίου και οι Πολιτικοί.

Η ποιήτρια κ. Άσπα Ξύδη απήγγειλε το ποίημα «Χριστούγεννα στο χωριό» και η χορωδία του Ι.Ν. Αγίου Θωμά Αθήνας απέδωσε θαυμάσια εκκλησιαστικούς ύμνους.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη, ο οποίος στη συνέχεια ανέπτυξε το θέμα: «Εν όψει της 3ης χιλιετίας».

Τέλος παρατέθηκε γεύμα προς τιμή του Μητροπολίτη, των λοιπών επισήμων και των μελών των Δ.Σ. των Συλλόγων, που οργάνωσαν την εκδήλωση.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 20 Φεβρουαρίου, στα Γραφεία του Συλλόγου μας (Σειρήνων 33 - Βύρωνας), πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικ. Συμβουλίου κ. Βασίλης Μέρμηγκας καλωσόρισε τους συνέδρους, τους ευχαρίστησε για την παρουσία τους και ευχήθηκε επιτυχία των εργασιών της Γ.Σ.

Ιδιαίτερα ευχαρίστησε για την παρουσία τους, τους:

1. κ. Γεώργιο Καραγιάννη, που ανελλιπώς δίνει το παρόν σ' όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου, ταξιδεύοντας αποκλειστικά γι' αυτό το σκοπό από την Πάτρα.

2. Τον κ. και την κ. Παντελή Παπαχρήστου και

3. Το επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας κ. Γεώργιο Μαρκόπουλο.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία, (ήταν η πρώτη ίσως φορά τα τελευταία χρόνια, που τίμησαν με την παρουσία τους τη Γενική Συνέλευση τόσο πολλοί

συγχωριανοί μας, η Γ.Σ. προχώρησε στην εκλογή Προέδρου.

Πρόεδρος, όπως πάντα, εκλέχτηκε ομόφωνα ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας η κ. Δήμητρα Μάλλιου - Γκόντα.

Ο Πρόεδρος, αφού ευχαρίστησε τους συνέδρους για την εκλογή του, έδωσε το λόγο στον Περόεδρο του απερχόμενου Διοικ. Συμβουλίου, για να εκθέσει τα πεπραγμένα του Δ.Σ. για το 1999.

Ο Πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. παίρνοντας το λόγο ευχαρίστησε:

- Τα μέλη του Δ.Σ. για την άποψη συνεργασία τους και για τη βοήθεια που προσέφερε, ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί, για την επιτυχία των σκοπών του Συλλόγου.

- Τον κ. Αλ. Φλώρο, γιατί με ενέργειές του επικυρώθηκε ο Σύλλογός μας με το ποσό των 3.000.000 δρχ. από τον Ο.Π.ΑΠ.

- Τον κ. Αθαν. Βλάχο, που επέβλεψε και βοήθησε το Δ.Σ. στην εκτέλεση των έργων στο

χωριό.

- Την κ. Κική Φούρλα για την προσφορά της ανθοδέσμης, των δώρων και των κερραμάτων στην εκδήλωση της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

- Τον κ. Δημ. Καρανδρίκα που επιμελείται την έκδοση των διευθύνσεων των συγχωριανών μας, προσφέρει και τυπώνει τα αυτοκόλλητα καρτελάκια.

- Τον κ. Παντελή Μέρμηγκα, που επιμελείται την έκδοση του ΝΕΧΩΡΙΤΗ.

Κατόπιν έκαμε τον απολογισμό των πεπραγμένων του Διοικ. Συμβουλίου για το 1999, που έχει ως εξής:

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ:

Πραγματοποιήθηκαν δύο εκδηλώσεις. 1. Η βραδιά της φασουλάδας στο χωριό στις 25 Αυγούστου και

2. Η γιορτή της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Εκδόθηκαν 4 φύλλα του Ε-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2000 μ.Χ. ΝΕΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΝΕΑ ΧΙΛΙΕΤΙΑ (NEW MILLENNIUM)

Το 1999 απέρχεται και έρχεται το νέο έτος 2000 μ.Χ. Το εφετεινό νέος έτος έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό δηλ. φέρνει μαζί του αλλαγή αιώνων και αλλαγή χιλιετίας. Πρόκειται για τρεις χρονικές διαστάσεις, οι οποίες έχουν ως αφετηρία μέτρησης, τη γέννηση του Θεού βρέφους, του Ιησού Χριστού και αποτελούν πολυσήμαντους χρονικούς σταθμούς της ανθρωπότητας. Εφέτος θα λέγονται τρεις ευχές.

Ο 20ος αιώνας φεύγει αποκαμωμένος και γηρασμένος και έρχεται ο 21ος αιώνας, νέος, ζωηρός και ελπιδοφόρος.

Το λυκαυγές της νέας χιλιετίας - χιλιετηρίδας, «το millennium», όπως λέγεται και κυκλοφορεί η λέξη αυτή σε όλο τον κόσμο, βρίσκει τον πλα-

νήτη σε μια σημαντική πολιτική, κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική φάση.

Η ανθρωπότητα θα βρεθεί μπροστά στην πρόκληση του 21ου αιώνα και ετοιμάζεται ήδη να υποδεχθεί τη νέα χιλιετηρίδα.

Η UNESCO διοργανώνει συναυλία στο Παρίσι, με συμμετοχή σημαντικών καλλιτεχνών από όλο τον πλανήτη, για την υποδοχή του new Millennium.

Οι Τράπεζες όλου του κόσμου και οι Ελληνικές, έχουν λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση του «ιού» του 2000 (ή

του Y2K ή του ημερολογιακού προβλήματος), της νέας χιλιετίας (millennium bug), όπως αποκαλείται. Η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών διαβεβαιώνει τους πελάτες των Τραπεζών, ότι οι τραπεζικές συναλλαγές θα γίνονται χωρίς προβλήματα και οι καταθέτες να αισθάνονται ασφαλείς και σίγουροι για τις καταθέσεις τους και να περάσουν ήρεμα Χριστούγεννα και ανέμελη Πρωτοχρονιά.

Επισκόπηση της χιλιετηρίδας δεν μπορεί να επιχειρηθεί, ούτε επιγραμματική, λόγω του περιορισμένου χώ-

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου του 2000, στις 7 το απόγευμα στο ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ (Σειρήνων 33 στο Βύρωνα), πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου.

Η αίθουσα γέμισε ασφυκτικά από Νεχωρίτες της Αθήνας όλων των ηλικιών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε ο σεβαστός μας π. Ιωάννης Σαλτός και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας κ. Αθανάσιος Κ. Φούρλας.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του Συλλόγου καλωσόρισε τους συγχωριανούς μας εκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου και τους ευχήθηκε υγεία και προκοπή ατομική και οικογενειακή καθώς και σ' όλους τους Νεχωρίτες όπου γης. Ευχήθηκε ακόμη στο Σύλλο-

γό μας, που φέτος κλείνει 50 χρόνια ζωής και δράσης να τα εκατοστήσει και να τα χιλιώσει με συνεχή πρόοδο και προκοπή.

Ύστερα κάλεσε τον Παπαγιάννη να ευλογήσει και να κόψει την πίτα.

Ο Παπαγιάννης ευχήθηκε καλή χρονιά σ' όλους τους Νεχωρίτες και έκοψε την πίτα, που μοιράστηκε σ' όλους.

Τέλος σεβριόστηκαν αναψυκτικά και εκλεκτά μεζεδάκια, προσφορά, όπως κάθε χρόνο, της Αντιπροέδρου του Συλλόγου Κικής Φούρλα, την οποία και ευχαριστούμε.

Όλοι έμειναν κατενθουσιασμένοι απ' τη σεμνή και απεριτή εκδήλωση, που αποτελεί μια ευκαιρία να συναντηθούν οι χωριανοί μας να ανταλλάξουν ευχές και απόψεις. Και του χρόνου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Η Όλγα Καραγιάννη - Αναστασίου απόκτησε ένα χαριτωμένο αγοράκι.

• Η Λόλα Μποτσόλη - Θεοδώρου γέννησε ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

• Η Μαρία Μέμμου - Τάτση γέννησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

• Η Χαϊδω Μάλλιου Φωτεινοπούλου, γέννησε ένα υγιέστατο αγοράκι.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Η Αικατερίνη Σπηλιοπούλου και ο Βασίλης Κυριακάκος στις 13/11/1999 βάπτισαν το κοριτσάκι του Γεωργίου και της Ευαγγελίας Π. Κοκορόγιαννη και το ονόμασαν Βασιλική.

• Στην Αμερική ο κ. και η κ. Θεόδωρου Ι. Μπαλαφούτα, βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το είπαν Μαρία. Ανάδοχοι ήταν ο κ. και η κ. Ιωάννου Ν. Μάλλιου.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

• Ο Δημήτρης Λάππας και η Σήλια Παπαδέα έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Πάτρα η Κούλα Αθ. Σγάγια.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Ι. Μάλλιος.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στο Μεσολόγγι ο Κων/νος Δ. Μέμμος.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Όλγα Ι. Λαζοδήμου.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Λάμπρος Χ. Σιακαβάλλας.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Πάτροκλος Κ. Παπαλέξης.

• Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό μας η Αικατερίνη Ηλία Σγάγια.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγιοσιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

Κοινωνικά

• Πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Γεώργιος Τσι-ντζής.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΚΑΛΑΘΑΣ.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Σας ευχαριστούμε όλους συγγενείς και φίλους που παραβρεθήκατε στους γάμους μας.

Σωτήρης Μαρκιάνο, Αναστασία Ασημακάκη

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

• Ο Θεόδωρος Ι. Κωνσταντινίδης απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο MASTER σε θέματα marketing, από Αγγλικό Πανεπιστήμιο.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΕΙ

• Η Βάσω Κουβελά πέρασε στο Τμήμα Σπουδών στον Ελληνικό Πολιτισμό του Πανεπιστημίου Πατρών.

Συγχαρητήρια.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

• Η Θεανώ Κ. Καρανδρίκα διορίστηκε στην ABN AMRO BANK.

Τη συγχαίρουμε και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

• Η Ουρανία Γεωρ. Μάλλιου προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 15.000 δραχ. στη μνήμη του συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΛΛΙΟΥ.

• Στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΛΛΙΟΥ προσέφεραν στο Σύλλογό μας οι:

• Οικογέν. Βασιλείου Ι. Κωτσάλου δολλ. 50.

• Οικογέν. Γεωργίου Ι. Κωτσάλου δολλ. 50.

• Μάνθα και Κική Ι. Κωτσάλου δολλ. 50.

• Οικογεν. Δημητρίου Θωμ. Μάλλιου δολλ. 50.

• Ο Κων/νος και η Αναστασία Λαζοδήμου, ο Ανδρέας και η Βιολέττα Καλφοπούλου προσέφεραν στο Σύλλογό μας το ποσό των 30.000 δρχ. στη μνήμη της μητέρας τους ΟΛΓΑΣ Ι. ΛΑΖΟΔΗΜΟΥ.

• Ο Γεώργιος Ν. Καλαθάς, στη μνήμη ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΚΑΛΑΘΑ προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 10.000 δρχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η οικογένεια Κων/νου Μάντη, στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΙΝΤΖΕΛΗ προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 5.000 δραχ.

Νεκρολογία

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

Πραγματικός δάσκαλος και άρτιος λαογράφος

Πέρασαν δυό χρόνια από τον τραγικό θάνατο του Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, πραγματικού Δάσκαλου και άρτιου λαογράφου, του Δημητρίου Β. Φούρλα.

Η απουσία του είναι αισθητή στο χωριό, από το παραδοσιακό Γαϊτανάκι, από το δεξιά ψαλτήρι, από τις συζητήσεις στην πλατεία, από την εφημερίδα του Νεχωρίτη, από την Εταιρεία Ναυπακτικών Μελετών και τα συνέδριά της.

Αφίση ανέκδοτο και αδημοσίευτο έργο, το οποίο είναι χρήσιμο να δημοσιευτεί, με τη φροντίδα των δικών του και του Συλλόγου Αθηνών. Ανέβηκε την ιεραρχία του κλάδου του, με το σπαθί του, τα προσόντα του, την αξία του και τη διηγετική μέλη του και όχι με οσφυοκαμπίες. Σαν Δάσκαλος, σαν Διευθυντής Σχολείου και σαν Επιθεωρητής, υπηρέτησε με πίστη και πάθος το λειτούργημά του και πρόσφερε πολλά στο Ελληνικό Σχολείο και στα Ελληνόπουλα του Δημοτικού.

Σπούδασε Δάσκαλος, αν και μπορούσε να σπουδάσει και κάτι άλλο, διότι πίστευε στην υψηλή αποστολή του Δασκαλικού έργου. Πράγματι ο Δάσκαλος παρέχει στα παιδιά το υψηλότερο αγαθό την Παιδεία, η οποία κατά το Μένανδρο «Παιδεία Βακτηρία βίου...» και σμιλεύει ψυχές, όπως έλεγε ο Κωστής Παλαμάς.

Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία, ως Έφεδρος Αξιωματικός Πυροβολικού.

Οπαδός των αυθεντικών δημοτικών τραγουδιών, χορών και ενδυμασιών του χωριού, εστράφη προς τη λαογραφία, μόλις τελείωσε τη Μαρσάλειο Παιδαγωγική Ακαδημία και παρέμεινε στο χωριό, μέχρι να διοριστεί. Προσεκτικός ερευνητής της Λαογραφίας και άλλων συναφών και ιστορικών θεμάτων. Υπεύθυνος και τελειομανής, διασταύρωνε πολύπλευρα και πανταχόθεν τα συγκεντρούμενα στοιχεία των θεμάτων. Δεν ανεχότανε λάθη και ανακρίβειες στον εαυτό του και σε κανέναν άλλον.

Δογματικός, βροντερός και άτεγκτος υποστηρικτής του δίκαιου και της αλήθειας, κάπου κάπου μερικά λεγόμενά του, ή γραφόμενά του δημιουργούσαν αντιθέσεις και ενοχλήσεις. Ήταν απύς, αυστηρός κριτικός και επικριτικός σε ότι πίστευε ότι δεν ήταν σωστό, ή δεν γινότανε

σωστά. Ανυποχώρητος, μαχητικός και ασυμβίβαστος. Χαρακτηριστικές και επιεικείς πράξεις, δολιότητες, αδικίες, αυλοκολακειές, οσφυοκαμπίες, ήταν εξοβελιστέες, για το Φούρλα.

Συμμετείχε σε χαρές και λύπες του χωριού, καθώς και στα πολιτικά δρώμενα. Έπαιξε και θέατρο στο χωριό στο έργο «Η ΓΚΟΛΦΩ» στο ρόλο του Τάσσου, ενώ ως Γκόλφω στο ίδιο έργο έπαιξε ο Ν. Μπαζιώνης και ως Σταυρούλα ο Παύλος Φούρλας.

Τα καλοκαίρια στο χωριό κατά την περίοδο 1951-1955 πρωτοστατούσε στην οργάνωση διεξαγωγής αγώνων βόλλεϋ, στο προαύλιο του Σχολείου του χωριού, όπου συγκεντρώνονταν για παρακολούθηση πολλοί χωριανοί και παραθεριστές. Στα παιχνίδια του βόλεϋ συμμετείχαν τότε ο Παντελής, ο Παντελάκης, ο Παύλος, ο Νίκος κι άλλοι Γυμνασιόπαιδες της εποχής εκείνης.

Ο αείμνηστος αγαπούσε τη γενέθλια γη, το χωριό του και προσπαθούσε να μένει σ' αυτό όσο περισσότερο μπορούσε και να πηγαίνει τακτικά, το καλοκαίρι, το φθινόπωρο, το Πάσχα και στις εκλογές.

Με το πλούσιο συγγραφικό του έργο, διέσωσε και ανέδειξε από το χθες, πολλά ήθη, έθιμα, τραγούδια, θρύλους και ιστορικά γεγονότα του χωριού.

Αυτή η προσφορά του στο χωριό είναι αδιαμφισβήτητη και δεν πρέπει να ξεχαστεί και να λησμονηθεί.

N.M.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

	Δρχ.
Βασιλική Αθ. Σβούκα	10.000
Αθηνά Μπούτρη	10.000
Βασιλική Μαζιά - Γκρομούτη	10.000
Αριστείδης Δ. Πανάγος	5.000
Θεόδωρος Τζήμας	5.000
Αντώνιος Παπαλέξης	5.000
Καίτη Νταφύλλου	2.000
Ιωάννης Γ. Λούπας	5.000
Νικόλαος Ι. Λούπας	5.000
Κων/νος Ν. Καραγιάννης	10.000
Γεώργιος Μαρκόπουλος	10.000
Νικόλαος Θ. Μαζιάς	5.000
Τασία Κωσταρά	20.000
Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης	5.000
Ιωάννης και Κική Αναστασιάδου	5.000
Χαϊδω Μάλλιου - Δενδρινού	10.000
Κων/νος Δ. Μάλλιος	5.000
Ντόλα και Κική Κ. Φούρλα	10.000
Αγλαΐα Ζηνέλη	10.000
Μαγδαληνή Τσιάπα	5.000
Χρήστος Σπ. Μάλλιος	5.000
Μαγδαληνή Ν. Λούπα	5.000
Αικατερίνη Ν. Λούπα	5.000
Πολύκαρπος Λειβαδίτης	4.000
Αθανάσιος Πολ. Λειβαδίτης	4.000
Ιερέας Ιωάννης Σαλτός	5.000

Γεράσιμος Μπιθικούκης	5.000
Παύλος και Μαρία Βλάχου	10.000
Ιωάννης Δ. Μάλλιος	5.000
Χρήστος Λειβαδίτης	5.000
Μαγδαληνή Αλπογιάννη - Πλατάκου	5.000
Αλέξανδρος Φλώρος	13.000
Κων/νος Αλ. Φλώρος	13.000
Γεώργ. Αλ. Φλώρος	13.000
Νένα - Πέγκη και Βάλια Φλώρου	9.000

Νικόλαος Μπαζιώνης	7.000
Σπύρος Ν. Μπαζιώνης	5.000
Βούλα Καλλιό	5.000
Μαρία Καλλιό - Μαρκοπούλου	5.000
Κων/να Καλλιό - Παπαμιχαήλ	5.000
Κων/νος Αντ. Μασγάλας	5.000
Γεώργιος Καλαθάς	5.000
Σπύρος Γ. Πλάκας	5.000
Παναγιώτης Κοκορόγιαννης	5.000
Φραγκούλα Δημ. Φλέγκα	5.000
Αντώνιος Δ. Φλέγκας	5.000
Αικατερίνη Φλέγκα - Πολυζώη	5.000
Μαγδαληνή Παπακωνσταντίνου	5.000
Ευαγγελία Κ. Κουβελά	5.000
Ιωάννης Παπακωνσταντίνου	5.000
Ξένη Κουβελά - Μηχιώτη	10.000
Μαρία Σπυροπούλου	5.000
Σπυριδούλα Αθ. Μάλλιου	3.000

Ευαγγελία Πατρινού (γ. Αθ. Μάλλιου)	3.000
Μαγδαληνή Αθ. Μάλλιου	5.000
Γεώργιος Φούρλας	5.000
Γεώργιος Βέλλιος	5.000
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος	8.000
Γεώργιος Αθ. Μάλλιος	10.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	5.000
Βασιλική Μάντη - Ιωαννίδη	3.000
Τασία Μπαροτσάκη (γ. Φωληά)	5.000
Ζωή Ξύκη (γ. Παπαχρήστου)	5.000
Κων/νος Μάντης	4.000
Τασία Τσουράπα	5.000
Γεώργιος Αθ. Λειβαδίτης	10.000
Κων/νος Σακελίας	10.000
Βασιλική Σακελίας	10.000
Παντελής Μέρμηγκας	5.000
Δημήτριος Καρανδρίκας	10.000
Χρήστος Φούρλας	5.000
Γεώργιος Χαρμαντζής	5.000
Νικόλαος Αθ. Λειβαδίτης	5.000
Γεώργιος Κ. Μάντης	5.000
Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης	10.000
Αντώνιος Σκεπαρνιάς	5.000
Ελένη Σκεπαρνιά	5.000
Αναστασία Ι. Μάρρου	10.000
Κων/νος Ν. Λειβαδίτης	5.000
Κων/νος Γ. Φούρλας	5.000
Δημήτριος Γ. Ζάχος	5.000

Παύλος - Μαρία - Κώστας - Σπύρος Βλάχος	5.000
Αθανάσιος Βλάχος	5.000
Κων/νος Αθ. Βλάχος	5.000
Νικόλαος Αθ. Βλάχος	5.000
Παναγιώτα Βλάχου - Βαρβέρη	5.000
Ειρήνη Βλάχου - Ρεντζή	5.000
Κούλα Βλάχου - Σκούφια	5.000

Μάνθα Μέρμηγκα - Αθανασοπούλου	10.000
Κων/νος Σαλτός	5.000
Δημήτριος Σαλτός	5.000
Γεώργιος Ν. Καραγιάννης	5.000
Αντώνιος Αθ. Πλάκας	5.000

Χαϊδω Ι. Μάλλιου - Φωτεινοπούλου	5.000
Παντελής Παπαχρήστου	5.000
Ιερέας Νικόλαος Μασγάλας	5.000
Χρήστος Καλλιμάνης	5.000
Λεωνίδας Μαστροκώστας	17.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ	Δολ.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ για «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	500
Μαρία Χρ. Αλπογιάννη	60
Κων/νος Λιάζης	20
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	20
Νικόλαος Ι. Μασγάλας	20
Δήμητρα Τσορτού (γ. Ι. Μασγάλα)	20
Βασιλική Κατσαρού (γ. Ι. Μασγάλα)	20
Πελαγία Σιδερά (γ. Ν. Μπαλαφούτα)	20
Σωτήρης και Αναστασία Μαρκιάνο (γένος Ανδρέα Ασημακάκη)	δρχ. 10.000

Πωλείται στο χωριό και στη θέση Κατσαουνείκα οικόπεδο. Πληροφορίες: Μαγδαληνή Γιοβανοπούλου (το γένος Σπ. Κρανιά). Τηλεφ.: 9590257.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΕΡΠΑΤΗΣΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ένα όνειρο, ένας μεγάλος πόθος, ένα μεγάλο κάλεσμα γίνεται πραγματικότητα. Η μεγάλη και ευχάριστη είδηση έφτασε από την άλλη άκρη της γης, από τους ξενιτεμένους αδελφούς μας από την Αμερική, από μια μεγάλη ταιριαστή και αγαπημένη παρέα χωριανών μας να συνταξιδεύσω και εγώ μαζί τους στους Αγίους Τόπους.

Ήταν μεγάλη τιμή για μένα το κάλεσμα αυτό και τους ευχαριστώ όλους μέσα από την καρδιά μου, γιατί αποτελούσε και μοναδική ευκαιρία να συνταξιδεύσω στην Αγία Γη με τους χωριανούς μου Στη Γη που γεννήθηκε, που βαπτίσθηκε, που δίδαξε, που θαυματούργησε, που συκοφαντήθηκε, που δικάστηκε, που σταυρώθηκε και αναστήθηκε ο Σωτήρας μας Χριστός.

Είναι αλήθεια πως όποιος δεν έχει επισκεφθεί τους Αγίους αυτούς τόπους, δεν μπορεί να νοιώσει το δέος, την ευλάβεια το θαυμασμό, την ανατριχίλα, όσα βιβλία και αν διαβάσει και όσα και αν ακούσει για τους Αγίους αυτούς τόπους. Κάθε γωνιά της Αγίας Γης έχει και τη δική της μαρτυρία. Είναι η γη στην οποία βρίσκονται τα περισσότερα ερείπια των αρχαίων πολιτισμών του κόσμου, η γη που μέσα από τη μακρά ιστορία της ήταν ο τόπος συνάντησης μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Η γη των προφητών και του Χριστού. Η γη των τριών θρησκειών, του Χριστιανισμού, του Ιουδαϊσμού και του Ισλάμ. Η γη, που στη σύγχρονη εποχή, είναι γη του αναβρασμού, γη πολέμου, αίματος και δυστυχίας.

Και βέβαια δεν μπορούμε να μην ξεκινήσουμε από την πόλη του Μεγάλου Βασιλέως τη μητέρα των εκκλησιών την Αγία Πόλη της Ιερουσαλήμ, που καθιερώθηκε το κέντρο του Χριστιανισμού και πήρε το χαρακτήρα της νέας Ιερουσαλήμ «Ης κυβερνήτης και δημιουργός ο Θεός» κατά τον Θεό Απόστολο Παύλο. Η Αγία αυτή πόλη δυστυχώς πολιορκήθηκε περισσότερο από πενήντα (50) φορές, καταλήφθηκε 36 φορές και καταστράφηκε δέκα φορές.

Τα σημερινά εντυπωσιακά τείχη της Ιερουσαλήμ είναι ένα σύνολο κατασκευασμάτων διαφόρων περιόδων. Η επικοινωνία με τη μέσα και έξω από τα τείχη πόλη γίνεται με εφτά πύλες: 1) Η πύλη του Δαβίδ, 2) Η νέα πύλη, στη βόρεια άκρη του τείχους, 3) Η πύλη της Αγίας Σιών, 4) Η πύλη της Δαμασκούς, 5) Η πύλη του Ηρώδη, 6) Η πύλη της Γεσημανής ή του Αγίου Στεφάνου, απέναντι από το Όρος των Ελαιών. Έξω από αυτή την πύλη λιθοβολήθηκε ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος, 7) Η πύλη των Αφρικανών. Η χρυσή πύλη, η πιο αρχαία και επίσημη για την τέχνη και την ιεροτότητα της, σήμερα είναι κλειστή. Απ' αυτή την πύλη πέρασε ο Κύριός μας την Κυριακή των Βαΐων «προ εξ ημερών του Πάσχα».

Σήμερα η παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ αποτελείται από μεγάλες συνοικίες. Τη Χριστιανική με επίκεντρο το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο, την Αρμενική, τη Μουσουλμανική και την Εβραϊκή.

Τα ιερά προσκυνήματα στην Αγία αυτή πόλη είναι πάρα πολλά.

Η ξενάγηση από τον πολυμαθέστατο επίσκοπο Κωνσταντίνης Νικηφόρο, που ήταν πάντα μαζί μας, ήταν λεπτομερέστατη και κατανοητή από όλους μας, σε όλα τα προσκυνήματα που επισκεφθήκαμε. Ο χώρος όμως και ο χρόνος εδώ δεν επιτρέπει να αναφερθώ και εγώ με λεπτομέρειες για το κάθε προσκύνημα. Γι' αυτό θα περιοριστώ, όσο μπορώ, ταξιδεύοντας στην Αγία Γη να αναφερθώ στα πλέον σπουδαιότερα, χωρίς βέβαια να εννοώ ότι τα υπόλοιπα δεν ήταν σπουδαία, γιατί τότε πέφτω σε αμαρτία...

Το ιστορικότερο του κόσμου, ο πιο ένδοξος ναός της ανθρωπότητας δεν είναι άλλος παρά ο Ναός της Αναστάσεως ή ο Ναός του Αγίου Τάφου ή ο Ναός του Παναγίου Τάφου, όπως ονομάστηκε κατά διάφορες εποχές, που κτίστηκε στο λόφο του Γολγοθά, όπου ο Χριστός μας «εξέτεινε επί του Σταυρού τας χείρας και ήνωσε τα το πριν διεστώτα». Για να περάσει κανείς στον Πανάγιο Ναό της Αναστάσεως πρέπει να περάσει από μία και μόνη πύλη που ονομάζεται Αγία Πόρτα. Στην Αγία αυτή πόρτα, στην αριστερή πλευρά, υπάρχει μία κολώνα σχισμένη προς το κάτω μέρος και η παράδοση αναφέρει ότι οι Ορθόδοξοι διωκόμενοι από το Σουλτάνο Μουράτ, προσευκόμενοι και παρακαλούντες τον Κύριο θγήκε από τον Πανάγιο Τάφο την ορισμένη ώρα σκίστηκε η γρανιτένια κολώνα και θγήκε από τη σχισμή το Άγιο Φώς και άναψαν τα κεριά που είχε στα χέρια του ο Ορθόδοξος Πατριάρχης.

Ρίγη συγκινήσεως καταλαμβάνουν τον προσκυνητή, που μπαίνει στο Ναό της Αναστάσεως, όταν αντικρίσει μπροστά του την Αγία Αποκαθήλωση. Προχωρώντας φτάνουμε στον πιο φρικτό τόπο, που μπορεί να παρουσιάσει η γη, το Γολγοθά... Ανεβαίνοντας 27 σκαλιά βρισκόμαστε στον τόπο του μαρτυρίου και της αγωνίας. Κάτω από την Αγία Τράπεζα υπάρχει τρύπα, στην οποία στερέωσαν οι Εβραίοι το Σταυρό του Κυρίου. Δίπλα στην Αγία Τράπεζα υπάρχει σχισμή στο βράχο, που έγινε κατά τη Σταύρωση του Κυρίου και ιδιαίτερα, όταν εξέπνευσε.

Προχωρώντας στα Άγια προσκυνήματα συναντάμε την οδό του Μαρτυρίου, περνάμε την πύλη της καταδίκης, το σπίτι του Σίμωνα του Κηρυαίου. Φτάνουμε στο χώρο που έγινε η πιο παραπλανητική δίκη που γνώρισε η ανθρωπότητα, στο Πραιτώριο. Εδώ κρίθηκε και κατακρίθηκε ο Κριτής του κόσμου. Περνάμε από τη φυλακή των δύο ληστών και του Βαρραβά. Από το Λιθόστρωτο, τον τόπο που ο Πιλάτος παρέδωσε τον Ιησού στους Ιουδαίους.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς και τι να πρωτοθυμηθεί σε όλα αυτά τα Άγια προσκυνήματα της Αγίας Γης. Επισκεφθήκαμε το λόφο της Αγίας Σιών, που βλέπουμε το υπερών που έγινε ο Μυστικός Δείπνος. Στον ίδιο χώρο βρίσκεται και ο τάφος του Προφήτη και Βασιλιά Δαβίδ και

πολλές άλλες αξιόλογες Μονές, του Τιμίου Σταυρού, του Δικαίου Συμεών, του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου.

Μεταξύ του όρους των Ελαιών και του λόφου Μοριά της Γεσημανής βρίσκεται κτισμένος ο περικαλλής Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και για να μπει κανείς στο Ναό πρέπει να κατεβεί 48 σκαλοπάτια. Στο δεξιό μέρος του Ναού υπάρχει το Πάνσεπο Θεομυτορικό μνήμα, όπου οι Απόστολοι κήδευσαν το Πανάγιο σώμα της Θεοτόκου. Βγαίνοντας από το Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και προχωρώντας προς το όρος των Ελαιών δεξιά υπάρχει κήπος από ελαιοδενδρά. Εδώ κατά την παράδοση οδήγησε ο Ιούδας τους γραμματείς και Φαρισαίους και «φιλήματι παρέδωκεν αυτούς τον Κυρίον».

Προχωρώντας την προσκυνηματική μας πορεία φθάνουμε στο χώρο, που λιθοβολήθηκε ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος.

Στο δρόμο που οδηγεί για την Ιερική βρίσκεται η Βηθανία, η πατρίδα του φίλου του Χριστού Λαζάρου. Ο τάφος του είναι σκοτεινός και υπόγειος και βρίσκεται σε βάθος 27 σκαλιών. Φθάσαμε στη Βηθλεέμ. Ο Ναός της Γέννησης του Χριστού είναι μεταξύ εκκείνων, που δεν καταστράφηκε το 614 από τους Πέρσες και κάτω από το Άγιο Βήμα του Ναού βρίσκεται το Άγιο Σπήλαιο, που γεννήθηκε ο Χριστός μας. Προς τα δεξιά του Σπηλαίου υπάρχει η φάτνη όπου η Παρθένα Μαρία εναπέθεσε το Θείο Βρέφος. Δίπλα από το Ναό υπάρχουν ακόμη σπήλαια, που είναι οι τάφοι των νηπίων που εσφάγησαν κατά διαταγή του Ηρώδη και ανατολικά της Βηθλεέμ βρίσκεται το χωριό των ποιμένων, που δέχθηκαν από τον Άγγελο το μεγάλο μήνυμα «ότι ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ».

Και βέβαια δεν μπορώ να παραλείψω και την Ιερά Μονή του Αγίου Σάββα, που παρά το δύσκολο και επικίνδυνο δρόμο, φθάσαμε εκεί και αντικρύσαμε σε μια απόκρημνη πλαγιά το ασκητήριο του Αγίου, όπου έζησε εκεί για 50 χρόνια. Μία από τις αρχαιότερες Μονές της Παλαιστίνης είναι και η Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου του Χοτζεβίτου. Πάνω από τη στέγη της εκκλησίας βρίσκεται το σπήλαιο του Προφήτη Ηλία, όπου κατέφυγε ο Προφήτης κατ' εντολή του Θεού και τρεφόταν από έναν κόρακα για τριάντισον χρόνια.

Φθάνουμε στην πόλη της Ιερικούς, που οι μαρτυρίες λένε ότι ιδρύθηκε το 3.000 π.Χ. Είναι μια καταπράσινη περιοχή, ίσως και η μοναδική, και αποτελεί όαση στην περιοχή της Ιουδαίας. Βορειοδυτικά της Ιερικούς υψώνεται ένα γυμνό όρος, το Σαραντάριο, όπου ο Κύριος «επειράσθη υπό του διαβόλου». Η θέα από εκεί ψηλά είναι θαυμάσια και μπορεί να δει κανείς την έρημο του Ιορδάνη, τη Νεκρά Θάλασσα και την καταπράσινη Ιερική.

Σε απόσταση 7 χιλιομέτρων από την Ιερική βρίσκεται ο τόπος όπου ο Ιωάννης ο Πρόδρομος βάπτισε τους μετανοούντας, αλλά και τον ίδιο τον Κύριό μας. Ψάλλουμε τον αγιασμό των υδάτων, πήραμε όλοι μας αγίασμα και συνεχίζοντας το ταξίδι μας περάσαμε κοντά από τη Νεκρά Θάλασσα και φθάσαμε στο Μοναστήρι του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου, που συγκλονιστικά με όλοι μας από το φλογερό λόγο του ηγουμένου της Μονής, αλλά και από τη θαυμάσια φιλοξε-

νία του. Και βέβαια ένα άλλο προσκύνημα ήταν αδύνατο να μας διαφύγει, το Θαβώρειον Όρος. Η θέα από το όρος Θαβώρ είναι φοβερή. Εδώ έγινε η Μεταμόρφωση του Σωτήρος μας Χριστού. Απέναντι από το Θαβώρ είναι η μικρή πόλη Ναϊν, όπου ο Κύριος ανέστησε τον υιόν της χήρας.

Περάσαμε στην πόλη που έζησε η Παναγία μας, τη Ναζαρέτ. Φτάνουμε στη μικρή πόλη της Κανά, που ο Κύριός μας έκανε το πρώτο θαύμα μεταβάλλοντας το νερό σε κρασί. Φεύγοντας από την Κανά και με κατεύθυνση προς την πόλη της Τιβεριάδος είναι μπροστά μας η λίμνη της Γενισαρέτ ή η θάλασσα της Τιβεριάδος. Εδώ στα καταπράσινα ακρογιάλια φιλοξενήθηκε πολλές φορές ο Κύριός μας. Εδώ κάλεσε τους πρώτους μαθητές του. Σ' αυτή τη θάλασσα περπάτησε ο Κύριός μας. Σ' αυτή τη θάλασσα περάσαμε και εμείς με καραβάκι στα γαληνεμένα νερά της. Κοντά στην παραλία της λίμνης βρίσκεται και η αρχαία Καπερναούμ, που ο Κύριός μας είχε καταστήσει κέντρο της επιγείου δράσεώς του. Επίσης κοντά στην παραλία της Τιβεριάδος είναι και το όρος των Μακαρισμών, καθώς επίσης και μεγαλοπρεπής Ναός που μας θυμίζει το θαύμα του πολ/σμού «των πέντε άρτων και των δύο ι-χθύων».

Ένα ακόμα αξιοθαύμαστο προσκύνημα, που αξίζει να το αναφέρουμε, είναι και η Ιερά Μονή του Θεοβαδίστου Όρους Σινά. Δεν μας εμπόδισε ούτε το κουραστικό ταξίδι, ούτε τα απόκρημνα βράχια, ούτε το παράξενο κλίμα με μεγάλες θερμοκρασίες τη μέρα και αρκετό κρύο τη νύκτα, ούτε η πεζοπορία τριών και πλέον ωρών και μάλιστα τη νύκτα με φακούς, για να φθάσουμε ξημερώνοντας στην Αγία κορυφή, στον τόπο που σύμφωνα με την Αγία Γραφή, κατέβηκε ο Θεός και παρέδωσε στο Μωσή τις πλάκες του Νόμου. Τολμήσαμε και φθάσαμε στην Αγία Κορυφή, σε ύψος 2.240 μέτρα και ορισμένοι κατεβήκαμε περνώντας 3.750 σκαλοπάτια αλλάζοντας δρόμο. Η εμπειρία ήταν πρωτοφανής και πιστεύω θα μας μείνει αξέχαστη.

Η αγριότητα του τοπίου, η έρημος, η σιωπή, αλλά και η πεποίθηση ότι διά της ασκήσεως ήταν δυνατόν να έλθει κανείς σε άμεση επαφή με το Θεό, κατέστησαν το Θεοβάδιστο Όρος, τόπον οικήσεως Αγίων ανδρών ασκητών και Οσίων. Το στολίδι και το θαυμαστό δώρο του Θεού στο Θεοβάδιστο Όρος είναι τα Ιερά λείψανα της Αγίας Αικατερίνης, τα οποία βρέθηκαν σε μία από τις κορυφές του Σινά, που μέχρι

σήμερα φέρνει το όνομά της και τιμάται ως πολιούχος του Σινά και είναι γνωστή ως Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης. Η Αγία Κάρα της, που είχαμε την ευλογία να προσκυνήσουμε, ευωδιάζει μέχρι σήμερα και αποτελεί ένα συνεχές θαύμα. Παίρνοντας ευλογία από ένα δαχτυλίδι από την Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης, προσκυνήσαμε συνέχεια στο παρεκκλήσι της Αγίας Βάτου. Εδώ είναι ο τόπος όπου ο Θεόπτης Μωυσής είδε τη φλογόμενη και μη καιομένη βάτο και, όταν πλησίασε, άκουσε τη φωνή του Θεού να του λέγει: «λύσαι το υποδήμα των ποδών σου, ο γαρ τόπος εν ω συ έστηκας γή αγία εστί». Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτή την εντολή του Θεού και εμείς μιμούμενοι το Μωυσή βγάλαμε τα παπούτσια μας για να περάσουμε μέσα και να προσκυνήσουμε τον Ιερό αυτό χώρο. Είναι αξιο δε να τονισθεί ότι είναι το μοναδικό μέρος που βλαστάνει το είδος αυτής της βάτου σε όλη τη χερσόνησο του Σινά.

Σίγουρα υπάρχουν παραλείψεις από πολλά άλλα προσκυνήματα, που λόγω χώρου και χρόνου δεν μπορούν να αναφερθούν όλα. Πιστεύω ότι το προσκύνημα αυτό στους Αγίους Τόπους, για μένα προσωπικά, αλλά και για την υπόλοιπη χαριτωμένη παρέα, ήταν μοναδικό και πολύ σπουδαίο. Όσα και να γράψουμε, όσα και να διαβάσουμε, δεν πρόκειται να χορτάσουμε τα Άγια αυτά προσκυνήματα, όσες φορές και αν τα επισκεφθεί ο κάθε πιστός, που αυτό νομίζω είναι απαραίτητο για όλους μας, κάθε φορά θα παίρνει και κάτι καινούργιο και θα αντλεί δυνάμεις για τη συνέχεια της υπόλοιπης ζωής του.

Άξιοι οι φύλακες αυτών των προσκυνημάτων, αυτές οι γερο-ντικές μορφές, που πραγματικά αγωνίζονται για την ορθοδοξία, είναι ήρωες και ασκηταί μέσα στην έρημο και ο Θεός να βοηθήσει και να φωτίσει αντικαταστάτες αυτών των γερόντων, να συνεχίσουν τον αγώνα αυτό, το σκληρό αγώνα για να παραμείνουν όλα αυτά τα άγια προσκυνήματα στην Ορθοδοξία μας, γιατί οι κίνδυνοι παραμονεύουν και είναι πολλοί.

Ευχαριστώ και πάλι όλους όσους συμμετείχαν σ' αυτό το προσκύνημα για το τιμητικό κάλεσμα, που μου έκαναν και εύχομαι σε όλους η χάρις τον Παναγίου Τάφου να μας συνοδεύει στη ζωή μας και όσοι δεν έχουν επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους να προσπαθήσουν να πάνε, να γνωρίσουν και να ζήσουν την Ορθοδοξία μας όπως μας την παρέδωσε ο Σωτήρας μας Χριστός.

Πρωτοπρεσβύτερος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ ΘΕΛΕΙ ΒΟΗΘΕΙΑ

Είναι γνωστό ότι στην Εκκλησία του χωριού μας από το περασμένο φθινόπωρο άρχισαν εργασίες στήριξης, ενίσχυσης και εξωραϊσμού. Ήδη έγινε τσιμεντένια θωράκιση με τη μέθοδο Γκανζι και σύντομα θα αρχίσει το χτίσιμο ολόκληρης της Εκκλησίας με πέτρα πελεκητή.

Οι μέχρι τώρα δαπάνες έχουν καλυφθεί κατά ένα σημαντικό ποσοστό και σ' αυτό συνέβαλαν γενναιοδωρες προσφορές. Για τη συνέχιση και ολοκλήρωση του έργου απαιτούνται πρόσθετα ποσά. Γίνεται έκκληση σ' όλους τους Νεχωρίτες οπουδήποτε και αν βρίσκονται να συνεισφέρουν. Το έργο πρέπει να ολοκληρωθεί ώστε η Εκκλησία μας να είναι ασφαλής και εξωραϊσμένη και γι' αυτό καλούμαστε όλοι να βοηθήσουμε.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καταθέτουν χρήματα για τον παραπάνω σκοπό και στο Σύλλογο Νεχωριτών Αθηνών.

Για το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Ιερέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Το χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησέ το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρεις,
με το καλό σαν ξαναπάς.

Χειμερινή διαβίωση

Ο τίτλος μοιάζει με άσκηση δυνάμεων καταδρομών, αλλά εκτός από τον τίτλο τίποτε άλλο δεν προδικάζει άσκηση. Πριν από 9 χρόνια έγινε η πρόταση, ενώ η επιθυμία υπήρχε από πολλά χρόνια. Στο χωριό πηγαίναμε καλοκαίρι. Το Πάσχα μερικές φορές και σπανιότερα καμιά βόλτα αργά το φθινόπωρο. Πολλά - πολλά χρόνια είχαμε να βρεθούμε στο χωριό χειμώνα. Για τους περισσότερους και τους μεγαλύτερους η επιθυμία αυτή είχε σαν αφετηρία νοσταλγία από την παιδική ηλικία, που περάσαμε στο χωριό, έστω και αν οι συνθήκες τότε ήταν σκληρές. Έξω από τις άσχημες εκκίνες συνθήκες είχαμε κατά νου να ξαναζήσουμε τις καλές εικόνες, γιατί υπήρχαν και τέτοιες τότε. Παράλληλα να δημιουργήσουμε με την παρουσία μας μια μικρή κίνηση και ζωτικότητα στο χωριό. Η ιδέα άρεσε και έτσι αποφασίστηκε η μετάβαση στο χωριό και παραμονή για 7-8 ημέρες στην καρδιά του χειμώνα, το Γενάρη. Έτσι ξεκίνησε η χειμερινή διαβίωση της παρέας. Η παρέα ήταν μόνο άντρες, χωρίς γυναίκες. Η επίσημη δικαιολογία ήταν να μην ταλαιπωρη-

θούν οι γυναίκες καταχειμώνα (έτσι θα είχαμε σπουδαίο άλλοθι). Πριν ξεκινήσουμε έπρεπε να αντιμετωπισθούν κάποια θέματα. Το κύριο ήταν η διατροφή, ενώ η στέγη ήταν εξασφαλισμένη, μια και όλοι σχεδόν είχαν δικό τους σπίτι, όπου μπορούσαν να φιλοξενηθούν και φίλους.

Για τη διατροφή έγινε ολόκληρο σχέδιο και πρόγραμμα. Προμήθειες για όλες τις ημέρες της παραμονής. Το θέμα του μαγειρέματος φάνηκε μάλλον εύκολο μια και βρέθηκαν μάγειροι ικανοί και μερικοί με σημαντική επαγγελματική εμπειρία. Στο θέμα των προμηθειών υπήρξαν αρκετές αντιρρήσεις και ως προς την ποσότητα, αλλά κυρίως την ποιότητα. Ο γιατρός είχε τις αντιρρήσεις, έκλινε προς την πλευρά της λιτότητας, αλλά τελικά δεν κατάφερε και πολλά πράγματα. Έγινε η πρώτη απόπειρα με απόλυτη επιτυχία, η οποία προδιέγραψε και τη συνέχεια. Η συνέχεια ήταν αλυσίδα επιτυχημένων ετήσιων μεταβάσεων. Έτσι φέτος, το σημερινό έτος 2000 η παρέα πήγε στο χωριό για 9η συνεχή χρονιά.

Ο πυρήνας της παρέας α-

ποτελείται από 10-12 άτομα, τα οποία εξαντλούν το σύνολο των ημερών (συνήθως 8), αλλά υπάρχουν πάντα και 3-4 που μένουν λιγότερες μέρες. Για να βρεθεί κάποιος στην παρέα χρειάζεται μια ουσιαστική και σπουδαία προϋπόθεση. Να μπορεί να μπει στο πνεύμα της παρέας, που με μια λέξη είναι πνεύμα ομαδικότητας. Η επιτυχημένη επανάληψη για 9η χρονιά ασφαλώς οφείλεται στην έντονη επιθυμία μας να βρεθούμε στο χωριό έστω για λίγες μέρες, αλλά το κύριο στοιχείο πιστεύω είναι η προσήλωση όλων σ' αυτό που ανέφερα παραπάνω πνεύμα ομαδικότητας. Δεν υπάρχουν διακρίσεις και πρωτοκαθεδρίες, όλα διαμοιράζονται δημοκρατικά και όλοι έχουν απόλυτο πνεύμα κατανόησης. Όλες οι δουλειές είναι για όλους, καθένας με τη γνώση που έχει, την ευχέρεια, αλλά και την εξειδίκευση. 3-4 έχουν ικανότητες μαγειρικής και τις εφαρμόζουν. Πιάτα όμως μπορούν όλοι να πλύνουν ή να κάνουν άλλες βοηθητικές εργασίες. Πρέπει να διευκρινίσουμε κάτι σημαντικό. Παρ' όλο ότι όλοι βοηθάμε, το κύριο βάρος το φέρουν 3-4 της παρέας. Μερικοί γλυτώνουν κάποιες αγγαρείες, από συμπτώσεις περισσότερο κι όχι από διάθεση αποφυγής. Ο υπογράφων για παράδειγμα, επιδείχθηκε υποτιθέμενη ευθύνη της υγείας των μελών, όλο και γλυτώνει κάποιο πλύσιμο πιάτων. Ο καθένας λέει, ας τα έχουμε καλά μαζί του μη μας γκρινιάζει για το (πολύ) φαγητό. Η αλήθεια είναι ότι συχνά το επιχειρεί να περιορίσει το φαγητό της παρέας, αλλά μάλλον χωρίς επιτυχία. Η παρέα έχει αρχηγό, που ευτυχώς, σπάνια χρειάζεται να κάνει αισθητή την παρουσία του, γιατί όλα πάνε ρολόι.

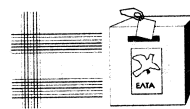
Απαραίτητο στοιχείο της διαβίωσής μας κάθε χρόνο αποτελεί η παρακολούθηση της θείας λειτουργίας στην Εκκλησία μας. Κι αν συμβεί την Κυριακή ο Παπανίκος να πάει σε άλλο χωριό να λειτουργήσει, τότε μια καθημερινή τελετή θείας λειτουργίας ειδικώς. Εφέτος το 2000 είχαμε την ευκαιρία να μας επισκεφθεί δύο φορές για λίγο έστω ένας φίλος από παλιά, το χιόνι. Ήταν το συμπλήρωμα στη χειμερινή μας διαβίωση. Μπορώ να βεβαιώσω, και πιστεύω και εκ μέρους όλων, ότι η χαρά μας είναι μεγάλη και οι μέρες αυτές κυλούν άνετα, ευχάριστα και ωραία. Ελπίζω και φαίνεται είναι αλήθεια, ότι τα ίδια υπάρχουν και στους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας για τη χειμερινή παρέα.

Π.Β.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, φίλους και γνωστούς, που μας συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας για την απώλεια της αγαπημένης μας συζύγου και μητέρας ΟΛΓΑΣ ΛΑΖΟΔΗΜΟΥ.

Ο σύζυγος: Ιωάννης
Τα παιδιά: Κων/νος και Αναστασία
Ανδρέας και Βιολέττα Καλφοπούλου
Τα εγγόνια

Επιστολές

Μελών μας

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

Κύριοι,
Με την παρούσα θα θέλαμε να σας κάνουμε γνωστό ένα πρόβλημα, που μας απασχολεί εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα και το οποίο, παρά τις κατ' επανάληψη ενοχλήσεις μας προς την αρμόδια Υπηρεσία του Ο.Τ.Ε., εξακολουθεί να παραμένει άλυτο.

Έχουμε την ατυχία να είμαστε κάτοικοι του οικισμού Παλιονέχωρο (Πετρωτό) του Δημοτικού Διαμερίσματος Νεοχωρίου του Δήμου Πλατάνου, ενός μικρού οικισμού που βρίσκεται στα όρια με το Νομό Ευρυτανίας και στον οποίο κατοικούν μόνιμα δώδεκα άτομα, στην πλειοψηφία τους ηλικιωμένοι, που έχουν ανάγκη ιατρικής παρακολούθησης και φροντίδας, ενώ κατά διαστήματα επισκέπτονται και διαμένουν για περισσότερο ή λιγότερο χρόνο και συγγενείς αυτών (παιδιά, εγγόνια κ.λπ.) και ενώ όλοι μιλούν για ίσα δικαιώματα των Ελλήνων και ενώ βαδίζουμε τον 21ο αιώνα, δυστυχώς εμείς οι λίγοι, που απομείνουμε στον τόπο αυτό και ο οποίος αντίκει γεωγραφικά στην Ελλάδα, αλλά πολιτιστικά σε κάποια άλλη Χώρα, δεν απολαμβάνουμε ούτε καν τα στοιχειώδη επιτεύγματα του πολιτισμού.

Ο δρόμος, που οδηγεί στον οικισμό το χειμώνα, με τις χιονοπτώσεις καθίσταται σχεδόν αδιάβατος, καθώς ουδέποτε καθαρίζεται από μηχανήματα της Νομαρχίας ή του Δήμου.

Μόνιμα αυτοκίνητο δεν υπάρχει στον οικισμό και τα πιο κοντινά χωριά είναι το Νεοχώρι, όπου αντίκει και ο οικισμός, απόσταση σχεδόν δύο ώρες, με τα πόδια, πάνω σε δύσβατο μονοπάτι, η Αράκωβα, σε απόσταση μιάς και πλέον ώρας και η Δομνίστα Ευρυτανίας, με την ίδια σχεδόν απόσταση. Να σημειωθεί ότι οι χρόνοι αυτοί είναι για ανθρώπους νέους και όχι για μας που είμαστε 65 και πλέον ετών.

Η μόνη λοιπόν επικοινωνία με τον έξω κόσμο είναι το τηλέφωνο. Από αρκετά χρόνια στον οικισμό λειτουργεί η υπ' αριθμ. 0634-48222 τηλεφωνική σύνδεση, ως τηλεφωνείο και εξυπηρετεί όλους τους κατοίκους. Μέχρι το Σεπτέμβριο 1999 η γραμμή δούλευε, με αρκετά προβλήματα, λόγω της παλαιότητας της (στυλίο πεσμένο, σύρματα κομμένα και συνδεδεμένα πρόχειρα, πτώσεις δέντρων από κακοκαιρίες κλπ.), πλην όμως λειτουργούσε και αρκετό διάστημα και πολλές φορές και οι ίδιοι οι κάτοικοι μπορούσαμε να παρέμβουμε και να τη διορθώσουμε πρόχειρα.

Από τα μέσα Σεπτεμβρίου και μετά από βλάβη, ο Ο.Τ.Ε. αποφάσισε να εγκαταστήσει ασύρματη γραμμή, λέγοντάς μας μάλιστα ότι με το καινούργιο αυτό σύστημα θα μπορούσαν να λειτουργήσουν και άλλα 3-4 τηλέφωνα και όποιος άλλος κάτοικος θέλει μπορεί να βάλει στο σπίτι του τηλέφωνο.

Η όλη αυτή διαδικασία διήρκεσε μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου, ενώ όλο αυτό το διάστημα (Σεπτέμβριος, Οκτώβριος, Νοέμβριος και μισά Δεκεμβρίου) η βλάβη στην παλιά γραμμή δεν αποκαθίσταται παρά τις κατ' επανάληψη ενοχλήσεις και ο οικισμός παραμένει χωρίς τηλέφωνο και οι κάτοικοι στο έλεος του Θεού.

Να σημειώσουμε ότι ο οικισμός μας στερείται και του αγαθού του ηλεκτρικού ρεύματος και γι' αυτό τα μηχανήματα θα δουλεύουν με ηλιακή ενέργεια.

Περί τα μέσα Δεκεμβρίου έγινε τελικά η σύνδεση και όπως μας διαβεβαίωσαν οι αρμόδιοι τεχνι-

κοί δεν θα είχαμε ποτέ ξανά πρόβλημα. Δυστυχώς όμως η χαρά μας και η ελπίδα για κάτι καλύτερο κράτησε μόνο δύο-τρεις ώρες και μετά πάλι μία από τα ίδια.

Πέρασαν Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά και όλες οι γιορτές ώπου να έρθει ο αρμόδιος τεχνίτης και να μας πει ότι τελικά «θα έχουμε τηλέφωνο, όταν θα έχουμε και λιακάδα». Τις άλλες μέρες και τη νύχτα τι θα κάνουμε Κύριοι αρμόδιοι; Την προσεχική μας να μην μας συμβεί κάτι; Αλλά μέχρι πότε;

Δεν έχουμε τεχνικές γνώσεις, αλλά δίπλα σχεδόν στα μηχανήματα αυτά λειτουργεί παρόμοια ηλιακή εγκατάσταση, που τροφοδοτεί σπίτι με φως, ανεξάρτητα από το αν θα βγει ή όχι ο ήλιος, εδώ και 3-4 χρόνια, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Δε γνωρίζουμε αν η τοποθέτηση και η εγκατάσταση των μηχανημάτων έγιναν από τον Ο.Τ.Ε. ή από κάποιον εργολάβο, που του ανατέθηκε η δουλειά αυτή. Μας είπαν πάντως ότι τα μηχανήματα είναι ακριβά και πως η όλη δουλειά ξεπερνούσε τα έξι εκατομμύρια δραχμές, δε θα είχαμε ποτέ ξανά πρόβλημα επικοινωνίας και όπως και παραπάνω αναφέραμε ότι μπορούν να συνδεθούν και άλλες τηλεφωνικές συσκευές. Εδώ δε δουλεύει η μία και θα δουλέψουν και άλλες;

Έχοντας λοιπόν σαν παράδειγμα τη διπλανή οικιακή εγκατάσταση, η οποία λειτουργεί χωρίς προβλήματα, με μία μόνο μπαταρία αρκετά μικρότερη από αυτές του Ο.Τ.Ε., όχι όμως αυτοκινήτου, αλλά κατάλληλη και ειδική για τη λειτουργία του συστήματος, θα παρακαλούσαμε τους καθ' ύλην αρμόδιους, να εξετάσουν την περίπτωση, για την όσο το δυνατόν ταχύτερη επίλυση του σοβαρού αυτού για μας προβλήματος ώστε να νοιώσουμε και εμείς ότι είμαστε σχεδόν ίσοι με τους υπόλοιπους Έλληνες και για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών διαβίωσής μας.

Με την ελπίδα και την πεποίθηση για έμπρακτη κατανόηση και τις εκ των προτέρων ευχαριστίες μας

Νεοχώρι 21.2.2000

Οι κάτοικοι του οικισμού
ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ:

Νομάρχης Αιτ/νίας
Πρόεδρος Ν.Σ. Αιτωλ/νίας
Πρόεδρος ΤΕΔΚ Αιτωλ/νίας
Δήμαρχος Πλατάνου
Προϊστάμενος Τεχν. Τμήματος
ΟΤΕ Μεσολογίου
Εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

☆☆☆

Με χαρά βρεθήκαμε όλοι στη συνάντηση της κοπής της πίτας των Νεοχωριτών. Όμως μεγαλύτερη χαρά, μου έδωσαν τα προφητικά και βαθειά φιλοσοφημένα θεολογικά λόγια του παπα - Γιάννη.

Πράγματι αυτή είναι η ρεαλιστική άποψη των φαινομένων της εκπώτης κοινωνίας μας. Όλ' αυτά που ζούμε δεν είναι τυχαία. Ούτε απλώς εμφανειακά. Αλλά, έχουν και τη βαθύτερη διάσταση, που μόνο πνευματικοί άνθρωποι σαν τον παπα - Γιάννη με καθαρή καρδιά και νου και όταν είναι κοντά στον Χριστό, μπορούν να μας καθοδηγήσουν και προειδούν.

Μια φορά το χρόνο, όμως, ...είναι πολύ αργά για μας...

«Ψήγματα χρυσού» και θεολογικώς φιλοσοφημένες απόψεις που προοιωνίζουν το μέλλον, τα λόγια του παπα-Γιάννη, ήταν...

Με αγάπη
ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Από το «ΕΜΠΡΟΣ» Ναυπάκτου της 4.2.2000 αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο.

Το καθιέρωσαν πριν μερικά χρόνια. Τώρα γι' αυτούς έγινε παράδοση. Έτσι, κάθε χρόνο, στην καρδιά του χειμώνα, γύρω στις είκοσι του Γενάρη, μια μεγάλη συντροφιά συγχωριανών - «συνταξιούχων» αυτοαποκαλούνται- ανηφορίζουν στο χωριό τους, το όμορφο Νεχώρι.

Γνωρίζουν καλά τι θα συναντήσουν και γι' αυτό έρχονται προετοιμασμένοι. Εφοδιασμένοι, θα λέγαμε, με υλικά, και όχι μόνο, αποθέματα. (Τα «παγωμένα», για παράδειγμα, τηλέφωνα, λίγο τους ανησυχίζουν).

Οι πρωτοτυπίες τους πολλές. Έρχονται «μόνοι», που θα πει: χωρίς γυναίκες. Εργένηδες με τα όλα τους. Εργένηδες και τα καταφέρνουν σε όλα.

Η κατανομή των «καθηκόντων», που γίνεται με τις πλέον ιδανικές και δημοκρατικές διαδικασίες, θα τη ζήλευε και ο καλύτερος στρατιωτικός κατ' αυλισμός.

Το «στρατηγείο» τους είναι ένα σπίτι. Εκεί γενματίζουν, πίνουν και τραγουδούν. Τα κρασιά και τα λουκάνικα είναι προσφορά των συγχωριανών, των λίγων που μένουν στο χωριό και ασχολούνται ακόμα με

ότι παραδοσιακό...

Τα βράδια, εν περιτροπής, όλη αυτή η συντροφιά, στα μαγαζιά του χωριού, συνεχίζει τα ποτηράκια», παρά τις αυστηρές συστάσεις του γιατρού της παρέας.

Η παραμονή τους στο χωριό διαρκεί περίπου δέκα ημέρες και όλο αυτό το διάστημα η ζωή, για το Νεχώρι, παίρνει μια όψη διαφορετική. Η ζωντάνια του περισσεύει και, τα γύρω χωριά ... ζηλεύουν.

Αλήθεια, είναι τόσο δύσκολο να τους μιμηθούν κι αυτά, ώστε η ζήλεια να λείψει; Δε το νομίζουμε.

Λεωνίδας Κωλέπας

Υ.Γ. Δεν αναφερόμαστε ονοματά αυτών των, πραγματικά, ωραίων ανθρώπων, γιατί η συντροφιά τους είναι γνωστή σε όλους.

Ευχόμαστε μόνο νάχουν υγεία και κάθε χρόνο να μας «μπολιάζουν» με τη δική τους παρουσία.

Ευχαριστούμε τον κ. Δήμαρχο για τα καλά του λόγια και τον περιμένουμε πάντα με χαρά και αγάπη στο... «κοινόβιο μας».

Η ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύσφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ας έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΩΒΑ

Στις 27 και 28 Αυγούστου 1960 πραγματοποιήθηκε στην Αράχωβα Ναυπακτίας το πρώτο Συνέδριο Κοινοτικής Ανάπτυξης Ορεινής Ναυπακτίας, υπό τας ευλογίας του Πανοσολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Χρήστου Μέρμηγκα και υπό την προεδρίαν του Νομάρχου Αιτωλ/νίας.

Είς το Συνέδριο έλαβαν μέρος το σύνολο των αρμοδίων Υπηρεσιών του Νομού, το δε Υπουργείο Γεωργίας εκπροσωπήθη δια της Επιθεωρήσεως Γεωργίας και του τμήματος Υ.Ε.Β.

«Η περιφερειακή Επιτροπή Κοιν. Αναπτύξεως περιοχής Ναυπακτίας ήτις εξελέγη ομοφώνως παρά των κυρίων Συνέδρων, η οποία αντιπροσωπεύει 13 Κοινότητες, συνελθούσα σήμερον εν Αραχώβη, έχουσα υπ' όψιν τας προφορικές εκθέσεις των Συνέδρων, μελετήσασα πλήρως τα πρακτικά του Συνεδρίου και τα έγγραφα των Συνέδρων, αναλύει ως ακολούθως τα πορίσματα:

Ι. Το πρόγραμμα Κοιν. Αναπτύξεως κατά το διαρρέυσαν έτος είχε γόνιμον και πλούσιον αποτέλεσμα και τον φανατισμόν των Συνέδρων, απεφάσισε την συνέχισιν και ολοκλήρωσιν του προγράμματος δια να δυνηθή να επιλύσει τα ζωτικότερα προβλήματα της περιοχής, εκ των οποίων τα βασικότερα είναι:

α/ Η εν γένει οικονομική ανάπτυξις της περιοχής σε όλο το φάσμα για τους κατοίκους και τις Κοινότητες.

β/ Συγκοινωνία: Ο δρόμος Ναύπακτος - Πλάτανος - Νεχώρι - Κλειπά - Αράχωβα - Δομνίστα, πρέπει να τεθή σε άμεση προτεραιότητα.

γ/ Να στελεχωθή το Κοινοτικό Ιατρείο Αράχωβας, εκτός του ιατρού και με άλλο απαραίτητο προσωπικό, ιδιαίτερα δια μιας Μαιάς και θεωρούν μεγάλην ανάγκην την ίδρυσιν ενός ακόμη Αγροτικού Ιατρείου, εις τόπον, όπου η αρμοδία υπηρεσία νομίζει και

δ/ Να αναπτυχθή και ο Τουρισμός. Δια την Περιφερειακήν Επιτροπήν κοιν. Αναπτύξεως.

1. Π. Ψιμματίκας (γεωργός - πρόεδρος Κοινот. Κλειπός και οι πρόεδροι των Κοινот. Αναναπτύξεων των Κοινοτήτων:

2. Ν. Αναγνωστός (γεωργός από Άγιο Δημήτριο)

3. Θ. Καρακώστας (ιερεύς από Περίκωβρυση)

4. Κ. Βλάχος (γεωργός από Νεχώρι)

5. Ι. Καλογερογιάννης (γεωργός από Αράχωβα)

6. Ανδ. Παπακώστας πρόεδρος Κοινότητος Αράχωβας, πρόεδρος Περιφερειακής Επιτροπής και πρόεδρος Κοιν. Αναπτύξεως.

7. Ο Επιμελητής προγράμματος Κοινот. Αναπτύξεως Χρυσ. Κεχαγιάς και

8. Η Γραμματεὺς Κατίνα Δατσέρη Κοινωνικός Λειτουργός».

Διοργανώθηκε και δεύτερο Συνέδριο στην Αράχωβα Ναυπακτίας στις 17 Σεβρίου 1961 από την Περιφερειακή Επιτροπή Κοιν. Αναπτύξεως, αλλά δεν υπάρχουν στοιχεία στο σχετικό φάκελο, για τα θέματα που συζητήθηκαν. Απο το κείμενο της ομιλίας του αείμνηστου Χρήστου Παπανικολάου και προέδρου της Κοινот. Ανάπτυξης Νεχωριού συμπεραίνεται, ότι θέμα του Συνεδρίου ήταν η Εκπαίδευση.

ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο 79 του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», από το τέλος του 1962 η Κοινοτική Ανάπτυξη στο χωριό μας δε φαίνεται να έχει καμία δραστηριότητα, ίσως γιατί η Καναδοαμερικανική Πρόνοια

εξεπλήρωσε το σκοπό της και απεχώρησε.

Η επαναλειτουργία της φαίνεται ότι άρχισε το Σεβριο του 1966 ως αυτόνομη Επιτροπή Κοινοτικής Ανάπτυξης Νεχωριού, όπως αποδεικνύεται από το παρακάτω πρακτικό της 10ης Σεβρίου 1966.

«ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Εν Νεχωριώ Ναυπακτίας, σήμερον την 10ην του μηνός Σεβρίου 1966 οι κάτοικοι Νεχωριού Ναυπακτίας συνήλθον εις Γενικήν Συνέλευσιν εν τη αιθούση της βιβλιοθήκης.

Ήκουσαν του προέδρου της Κοινότητος αναφερομένου εις την θερμήν σύστασιν και επιθυμίαν του Νομάρχου Αιτωλ/νίας κ. Θ. Τσαούση, εκφρασθείσαν κατά την περιοδεϊαν του της 31.8.1966, περί συστάσεως εν τη Κοινότητι Επιτροπής Κοινοτικής Αναπτύξεως.

Κατόπιν συζητήσεως απεφάσισαν την σύστασιν ταιούτης Επιτροπής, όπως συμπαρίσταται του Κοινοτικού Συμβουλίου εις την εκτέλεσιν 1. Κοινοφελών Έργων και 2. Εξωραϊστικών και αναλάβη πρωτοβουλιών δια ζητήματα καθαριότητος, αναδασώσεως, δενδροφυτεύσεως οδών, εις διοργανώσιν εορτών και μορφωτικών διαλέξεων.

Δια την επίτευξιν των σκοπών της ακολουθεί υποδείξεις του κ. Νομάρχου και ενίσχυσιν παρ' αυτού, αλλά απευθύνεται να τύχη ενισχύσεως παρά των αποδήμων Νεχωριτών.

Στη συνέχεια η Γενική Συνέλευσις εξέλεξε δια βοής Επιτροπή εκ των κάτωθι:

1. Αριστ. Μέμμου, προέδρου της Κοινότητος

2. Χρ. Παπανικολάου, τέως διδασκάλου

3. Ιωαν. Σαλτού, ιερέως

4. Νικολ. Μ. Καλαθά και

5. Νικ. Δ. Παπακώστα»

Στη συνέχεια την ίδια ώρα και ημέρα 10.9.66 συγκροτήθηκε σε σώμα με το υπ' αριθμ. 1ο Πρακτικό ως εξής:

1. Πρόεδρος, Χρ. Παπανικολάου

2. Αντιπρόεδρος, Ι. Σαλτός, ιερέας

3. Ταμίας, Αριστ. Μέμμος

4. Γραμματέας, Ν.Δ. Παπακώστας και

5. μέλος Ν. Καλαθάς

Στο υπ' αριθ. 2/12.9.1966 πρακτικό της η ως άνω Επιτροπή κατήρτησε πρόγραμμα δράσης μέχρι τέλους 1966.

Επίσης ο Κων/νος Α. Φούρλας, κατόπιν προτάσεως της Τοπικής Ενώσεως Κοινοτήτων Αιτωλ/νίας διορίστηκε μέλος αυτής παρά της Νομαρχιακής Επιτροπής Κοινοτικής Αναπτύξεως Αιτωλ/νίας.

Με το υπ' αριθ. 4/30.1.1968 πρακτικό της το Συμβούλιο Κοιν. Αναπτύξεως κατέθεσε έκθεση πεπραγμένων για το διάστημα, από Οκτώβριο 1966 έως το τέλος του 1967, που έχει ως εξής:

«1. Μορφωτικοί σκοποί: α/ Πρωτοβουλία της Επιτροπής παρακολούθησαν εορτή 25ης Μαρτίου 1967 και παρεδόθη εις Κοινοτικόν Σύμβουλο στέφανος προς κατάθεσιν.

β/ Διευθέτησε την αίθουσαν της Κοινот. Βιβλιοθήκης και τοποθέτησε στην υπάρχουσα προθήκη κειμήλια Κοινότητος.

γ/ Επιμελήθη της καθαριότητος της πλατείας, Κοινοτικών οδών, μνημείου πεσόντων και κήπου.

δ/ Κατασκευάσθη γέφυρα εις Κλεινοβίτη με οικονομική ενίσχυση Συλλόγου Αθηνών και ιδιωτών και αποκατέστησε πλειστάκις διακοπείσαν Συγκοινωνίαν.

2. Εκπολιτισμός - Τουρισμός: Παρουσίασε σημαντικήν δράσιν ο Σύλλογος Νεχωριτών Αθηνών. Ενίσχυσε οικονομικά για την αγοράν υλικών και πληρωμήν ημερομισθίων προς

διευθέτησιν πλατείας, συντήρησιν συντριβανίου και τοποθέτησιν βρύσης. Από την ενίσχυση αυτή τοποθετήθηκαν πινακίδες στην είσοδο και έξοδο του χωριού και αγοράστηκαν δοχεία απορριμάτων».

Υπάρχουν 22 συνεδριάσεις του Συμβουλίου Κοινοτικής ανάπτυξης, που στις αντίστοιχες συνεδριάσεις καταγράφονται δραστηριότητες και έργα της Επιτροπής μέχρι τέλους του 1970 και αναφέρονται:

1. Κατασκευή γέφυρας στον Κλεινοβίτη με δαπάνες Συλλόγου Αμερικής δρχ. 3700, Ι.Ν. Καλαθά δρχ. 1.000, Ι.Ν. Σπανού δρχ. 600 και Χρ. Παπανικολάου δρχ. 700.

2. Εκκαθάριση οδού Αι-Γιάννη Κλεινοβίτη δρχ. 57.000, καλυφθείσα από Κ. Γ. Γιάνναρη.

3. Κατασκευάσθηκαν βρύσες στη θέση «ΛΙΜΕΣΤΑ».

4. Κατασκευάσθηκαν τοιχοποιίες στη στροφή «ΠΟΥΡΝΑΡΑΚΙΑ» και κοντά στην πλαεία κάτω από το μνημείο, με δαπάνη του Συλλόγου Αθηνών.

5. Επιστρώθηκε με τσιμέντο τμήμα της οδού στα Καλαθείκα.

6. Επιμελήθηκε της εκκαθάρισης του τμήματος της οδού Νεχωριού - Ψηλού Σταυρού. Η δαπάνη ανήλθε στο ποσό των 45.000 δρχ., που διέθεσε ο Σύλλογος Αμερικής.

7. Κατασκευή οχετού και ρείθρου στη θέση «ΠΟΡΕΤΣΙΝΑ».

8. Εφυτεύτηκαν δενδρύλλια στο τμήμα της οδού από το Νεκροταφείο μέχρι Παλιόγυρα.

9. Κατασκευάστηκε τμήμα της οδού Νεχωριού - Αράχωβας. Η δαπάνη των 70.000 δρχ. ήταν προσφορά του Κ.Γ. Γιάνναρη.

10. Κατασκευάστηκε οχετός στις βρύσες Κατσαούνη.

11. Με ενέργειες της Επιτροπής ο κ. Αλ. Φλώρος απέστειλε χρηματικό ποσό 100 δρχ. και βραβεύτηκε μαθητής του Σχολείου, ο οποίος έκανε αξιόπαινο πράξη κατά τη διάρκεια του Σχολ. Έτους 1967-1968. (Ο θεσμός αυτός της βραβεύσεως μαθητών λειτούργησε για πολλά χρόνια με τη συμμετοχή πολλών συγχωριανών μας και του Συλλόγου Νεχωριτών Αθηνών, ο οποίος πέρα από τη βράβευση προσέφερε κάθε χρόνο και δώρα σε όλους τους μαθητές).

12. Στις 7 Μαρτίου 1968 έγινε διάλεξη από τον Χρ. Παπανικολάου με θέμα: «Η συμβολή των κατοίκων στην προβολή του Χωριού».

13. Στις 14 Μαΐου 1968 έγινε διάλεξη από τον τότε Δ/ντή του Δημοτ. Σχολείου κ. Σ. Νάκον με θέμα: «Η προς το χωριό αγάπη» και

14. Στις 8 Ιουνίου ο Χρ. Παπανικολάου επραγματοποίησε διάλεξη με θέμα: «Η Κοινότητα και τα μέλη αυτής».

Από το τέλος του 1970, η Επιτροπή Κοινот. Αναπτύξεως δεν παρουσιάζει καμία δραστηριότητα.

Τόσον από τα υπάρχοντα πρακτικά Γενικών Συνελεύσεων και Διοικητικού Συμβουλίου της Κοινот. Αναπτύξεως, φαίνεται ατόνισε και διαλύθηκε σιωπηρά.

Όμως η Κοινοτική Ανάπτυξη άφησε πίσω ένα μεγάλο έργο για το χωριό, γιατί πάρα πολλοί χωριανοί προσεφέρθηκαν να δουλέψουν για το καλό του χωριού και των κατοίκων του.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ αξίζει στον αείμνηστο δάσκαλο Χρ. Παπανικολάου για την προσφορά του. Τεράστιο το έργο που άφησε πίσω του, τόσο στην Εκπαίδευση, όσο και στο χωριό μας. Ό,τι και να πούμε, ότι και να γράψουμε, δεν μπορεί να αποτιμηθεί το έργο του.

Τουλάχιστο ας προσπαθήσουμε να τον μνημόψουμε. Είναι πολλοί οι Νεχωρίτες, που μπορούν να προσφέρουν στο χωριό και τους χωριανούς μας όπου και να βρίσκονται.

Μπορούμε, αρκεί να το θέλουμε. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Λάβαμε τις ευχές του Δημάρχου Πλατάνου κ. Α. Κωλέττα για τον καινούργιο χρόνο και τον ευχαριστούμε.

Του ευχόμαστε και μεις με τη σειρά μας καλή χρονιά, υγεία και ευτυχία ατομική και οικογενειακή.

★ ★ ★

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ U.S.A.

24 Δεκεμβρίου 1999

Προς το Σύλλογο Νεοχωριτών Αθήναι

Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε,

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου μας, επί τη ευκαιρία των εορτών, ευχόμαστε σε σας προσωπικά, στα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου και τις οικογένειές σας, καλές γιορτές και το νέο έτος 2000 να είναι ευτυχισμένο, χαρούμενο και προοδευτικό για το καλό του Συλλόγου σας, του χωριού μας και των απανταχού Νεοχωριτών.

Παρακαλούμε διαβιβάστε τις ευχές μας αυτές σε όλα τα μέλη του Συλλόγου σας μετά των οικογενειών των.

Μαζί με τις ευχές μας σας στέλνουμε και το καθιερωμένο δώρο των πεντακοσίων δολλαρίων για την κάλυψη μέρους

των εξόδων για την εκτύπωση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» μας.

Με Νεχωρίτικη αγάπη
Το Διοικητ. Συμβούλιο

★ ★ ★

Νεοχώριον 30-1-2000

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε.

Αγαπητά μέλη του Διοικ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας. Αγαπητοί μου συγχωριανοί. Με την πρώτη αυτή επικοινωνία μας στο ξεκίνημα της καινούργιας χιλιετίας, εύχομαι σε όλους σας ο Πανάγαθος Θεός να σας καρίξει πάντοτε υγεία, χαρά, και ευτυχία προσωπική και οικογενειακή και το Νέο Έτος να είναι δημιουργικό, ειρηνικό, ευλογημένο γεμάτο με ουράνια αγαθά και δωρήματα από το Σωτήρα μας Χριστό και τις πρεσβείες της Παναγίας μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Ο Εφημέριος Νεοχωριού

ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2000 μ.Χ. ΝΕΟΣ ΑΙΩΝΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ρου. Μπορεί όμως να γίνει επιλεκτική αναφορά στον αιώνα που φεύγει.

Το 1000 μ.Χ. κυρίαρχο οικονομικό και πολιτικό ρόλο έπαιξε η Βυζαντινή Αυτοκρατορία.

Στον ευρωπαϊκό χώρο έπαιξαν σπουδαίο πολιτικό και οικονομικό ρόλο, κατά περιόδους, η Αυστροουγγρική και Οθωμανική Αυτοκρατορία, η Πορτογαλλία, η Γαλλία και τελευταία η Βρετανική Αυτοκρατορία, η οποία παρεχώρησε τη θέση της στη Σοβιετική Ένωση και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Στο τέλος του αιώνα που φεύγει, επεκράτησαν και κυριάρχησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σε όλο τον πλανήτη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προς το παρόν πειραματίζεται και οργανώνεται, εν όψει του 21ου αιώνα.

Τη γνωστή Βιομηχανική Επανάσταση, διαδέχθηκε η Τεχνολογική επανάσταση και η Πληροφορική. Η Πληροφορική είναι ένα σύγχρονο εργαλείο με πολλαπλάσια δύναμη από τις μηχανές. Η εφαρμογή της Πληροφορικής σημαίνει στη γλώσσα της οικονομίας, παγκοσμιοποίηση.

Στα τελευταία χρόνια του αιώνα που φεύγει, σημειώθηκε όπως προαναφέρθηκε, η νέα οικονομική επανάσταση που λέγεται «Πληροφορική». Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, «τα computers», μπήκαν για καλά στη ζωή του ανθρώπου και οδήγησαν την ανθρωπότητα στις λεωφόρους του Διαδικτύου, δηλ. στο Internet.

Άλλα γεγονότα που σημάδεψαν τα τελευταία χρόνια τον απερχόμενο αιώνα, είναι η κλωνοποίηση, οι μεταλλαγμένες τροφές, τα πολλά ρίχτερ των σεισμών σε διάφορες χώρες της γης, οι πόλεμοι του κόλπου, της Γιουγκοσλαβίας, η α-

στρική καταιγίδα κ.ά.

Τι επιφυλάσσουν για την ανθρωπότητα, το νέο έτος, ο νέος αιώνας και η νέα χιλιετία δεν μπορεί να προβλεφθεί. Ούτε μελλοντικούς παραδείσους, ούτε μεγαλοχολικούς αφορισμούς, ούτε ρομαντισμούς, ούτε πεσιμισμούς, επιτρέπεται να προβλέψει κανείς.

Πάντως στο νέο έτος 2000 θα διενεργηθούν εθνικές εκλογές στην Αμερική και στην Ελλάδα. Επίσης προβλέπεται η ένταξη της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε.

Ούτε ο Dow Jones, ούτε το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, θα φέρει ευτυχία στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι της γης πρέπει να επενδύσουν στο Επουράνιο Χρηματιστήριο ηθικών Αξιών, σε μετοχές πνευματικές και άυλες, χωρίς Limit up και Limit down.

Είκοσι (20) αιώνες πέρασαν από την εποχή που ο Χριστός ήρθε στη γη και έσπειρε το σπόρο της Χριστιανικής διδασκαλίας του στον κόσμο, ο οποίος διαβάζει τα αιώνια λόγια του και πιστεύει σ' αυτά, για να γίνει νέος άνθρωπος «καινή κτίσις». Ο ιός του 2000 και των computers δεν μπορεί να επηρεάσει τα απαρασάλευτα λόγια του Ιερού Ευαγγελίου.

Το λαμπρό αστέρι της Βηθλεέμ να φωτίζει και να καθοδηγεί τους ηγέτες των μεγάλων κρατών, που κυβερνούν τον κόσμο και τον πλανήτη, ώστε να αποφασίζουν με εύννοια και φρόνηση και να ορθοτομούν τα προβλήματα του κόσμου, με βάση τη διδασκαλία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, για μια πιο ανθρωπίνη ανθρωπότητα και πιο ειρηνική και ευτυχισμένη γαλκόςμια κοινωνία, στον αιώνα και τη χιλιετία που έρχονται. Ν. Μπαζιώνης

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

νημερωτικού Δελτίου του Συλλόγου μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» τα υπ' αριθ. 77, 78, 79 και 80.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Έγινε η διαμόρφωση του χώρου του μνημείου.

- Αγοράστηκαν 15 φωτιστικά σώματα.

- Τοποθετήθηκαν 5 (πέντε) κατά μήκος του δρόμου από την πλατεία ως την Εκκλησία. Παραμένουν τα υπόλοιπα για να τοποθετηθούν στο προαύλιο του σχολείου και στο δρόμο από την πλατεία ως του Κατασούνη τη θρύση.

- Διαμορφώθηκε στο Κοινοτικό Γραφείο Ιατρείο και εφοδιάστηκε με φάρμακα πρώτης ανάγκης και βασικά εργαλεία. Χρειάζεται και ο περαιτέρω εξοπλισμός του.

- Έγινε ο καθαρισμός του Σχολείου και του αυλείου χώρου ως και του χώρου της Παιδικής Χαράς.

- Έγινε ο καθαρισμός της πλατείας και των πέριξ δρόμων.

ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ

- Έγινε η αντικατάσταση των ηλεκτρικών γραμμών και η αλλαγή των φωτιστικών.

- Τοποθετήθηκε εξαεριστήρας.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Ενισχύθηκαν οικονομικά αναξιοπαθούντες συγχωριανοί μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Στη συνέχεια έγινε οικονομικός απολογισμός του έτους 1999 και υποβλήθηκε για έγκριση ο Προϋπολογισμός του 2000.

Διαβάστηκε η έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και ζητήθηκε η έγκριση των πεπραγμένων και της Οικονομικής διαχείρισης του Οικονομικού Έτους 1999.

Η Γενική Συνέλευση ομόφωνα ενέκρινε τα πεπραγμένα και την οικονομική διαχείριση 1999, απαλλάσσοντας το Δ.Σ. από κάθε ευθύνη. (Ο Ισολογισμός και ο Προϋπολογισμός δημοσιεύοντας σε άλλη στήλη).

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. προτείνει τις εκδηλώσεις και τα έργα που πρέπει να γίνουν κατά το έτος 2000:

1. Εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια του Συλλόγου.

2. Έκδοση σχετικού αναμνηστικού.

3. Φωτισμός του προαυλίου του Σχολείου.

4. Φωτισμός του δρόμου προς Κατασούνη τη θρύση.

5. Εξοπλισμός του Ιατρείου.

6. Ίδρυση και λειτουργία του Πνευματικού Κέντρου.

7. Ενημέρωση και εκτύπωση του καταλόγου των συγχωριανών μας.

8. Επισκευή της αιθούσης του Συλλόγου, εξοπλισμός της και τοποθέτηση κικλιδωμάτων στο πεζοδρόμιό της.

Κατόπιν με πρόταση του κ. Αθ. Βλάχου συζητήθηκε η απόκτηση δύο χώρων στο χωριό.

Στη μια περίπτωση αποφασίστηκε να αποδεχτεί ο Σύλλογός μας τη δωρεά της πεζούλας του κ. Χρ. Κοπάνη στη μνήμη του γιου του και να τον ευχαριστήσει για την ευγενική προσφορά του, την οποία πρό-

πει να αξιοποιήσει, και στη δεύτερη περίπτωση να αγοραστεί η πεζούλα Παπακώστα, γιατί είναι ένας χώρος απαραίτητος και ζωτικός για το χωριό, για πολλούς λόγους και όσον αφορά στην αποπληρωμή του αντιτίμου της αγοράς, οι δύο Σύλλογοι του χωριού μας (Αθηνών και Αμερικής) να καταβάλει ο καθένας το μισό της αξίας της.

Ο κ. Κων. Φλώρος ζητάει το νέο Δ.Σ. να φροντίσει για να απαλλαγούν οι εσωτερικοί δρόμοι του χωριού από τις παγίδες, που υπάρχουν σ' αυτούς.

Ο κ. Γεώργ. Λειβαδίτης ζητάει το νέο Δ.Σ. να φροντίσει για την κατασκευή του δρόμου προς τα Τσελιέικα.

Ο κ. Κ. Φούρλας προτείνει να υπάρχει συνεργασία του τριγώνου Δήμος - Τοπικό Συμβούλιο - Σύλλογος για την καταγραφή και επίλυση των προβλημάτων του χωριού.

Ο κ. Δημ. Ζάχος ζητάει να μάθει σε ποιές ενέργειες θα προβεί το νέο Δ.Σ. για τη διατήρηση του δρόμου της «Σπηλιάς» και πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν οι κατολισθήσεις στο Παλιονέχωρο και το χωριό.

Ο κ. Γ.Σ. Μάντης προτείνει να μπει ο Σύλλογός μας στο Διαδίκτυο.

Αφού εξαντλήθηκαν όλα τα προς συζήτηση θέματα και πριν αρχίσει η διαδικασία της εκλογής του νέου Δ.Σ. ο κ.

Κων. Μάντης προτείνει να ανακηρυχτεί επίτιμος Πρόεδρος του Δ.Σ. ο κ. Αλ. Φλώρος, για τα όσα προσέφερε στο Σύλλογό μας και στο χωριό όλα αυτά τα χρόνια, και που δεν έτυχε να μπει ποτέ στη διοίκηση του Συλλόγου.

Η Γενική Συνέλευση αποφασίζει ομόφωνα την ανακήρυξη του κ. Αλ. Φλώρου σε επίτιμο Πρόεδρο του Δ.Σ.

Ο κ. Αλ. Φλώρος, παίρνοντας το λόγο, ευχαριστεί τον κ. Μάντη για την πρότασή του και τη Γενική Συνέλευση για την ομόφωνη ανακήρυξή του σε Επίτιμο Πρόεδρο του Δ.Σ. λέγοντας ότι:

«...Δεν έκανα τίποτα περισσότερο από ό,τι έπρεπε να κάνω σε Νεχωρίτης και από το ό,τι μου υπαγόρευε η καρδιά μου και το καθήκον μου. Θα συνεχίσω δε να προσφέρω στο Σύλλογο και στο χωριό όσο αναπνέω, ό,τι μπορώ».

Ακολούθησε η εκλογή του νέου Δ.Σ. που έχει ως εξής:

Μάντης Κων.
Βλάχου Μαρία
Φούρλα Κική
Μάντης Γεώργιος
Καλαθάς Γεώργ.
Λειβαδίτης Γεώργιος
Μάλλιος Ιωάννης. Αναπληρωματικό μέλος, ο Πολύκαρπος Λειβαδίτης.
Για την Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχτηκαν οι:
Φούρλας Γεώργιος
Καρανδρίκας Δημ.
Μπαζιώνης Ν.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999

ΕΣΟΔΑ	Δρχ.
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/98	4.092.963
Συνδρομές μελών	60.000
Εισφορές για Νεχωρίτη	1.279.000
Έκτακτες εισφορές	1.255.358
Οικονομική επικορήνηση από ΟΠΑΠ	3.000.000
Γενικό Σύνολο Εσόδων	9.687.321
ΕΞΟΔΑ	
Γενικά έξοδα	225.065
Γραφικά-φωτοτυπίες-ταχυδρομικά	154.855
Ενίσχυση συγχωριανών	200.000
ΟΤΕ	77.388
ΔΕΗ	79.400
ΕΥΔΑΠ	7.146
Εκτύπωση και ταχυδρομικά Νεχωρίτη	674.458
Έξοδα εκδηλώσεων	112.770
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	40.000
Επιπλη και ιατροφαρμακευτικό υλικό Ιατρείου Νεχωρίου	300.428
Έξοδα εργασιών στην αίθουσα	135.000
Διάφορα έργα στο χωριό	4.696.702
Γενικό σύνολο	6.703.212
Αποθεματικό 31/12/99	2.984.109
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	9.687.321

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2000

ΕΣΟΔΑ	Δρχ.
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/99	2.984.109
Συνδρομές μελών	200.000
Εισφορές για Νεχωρίτη	1.500.000
Έκτακτες εισφορές	2.000.000
Τόκοι καταθέσεων	100.000
Λαχειοφόρος αγορά	500.000
Επικορηνήσεις	3.000.000
Γενικό Σύνολο Εσόδων	10.284.109
ΕΞΟΔΑ	
Γενικά έξοδα	300.000
Γραφικά-φωτοτυπίες-ταχυδρομικά	200.000
Ενίσχυση συγχωριανών	500.000
ΟΤΕ	100.000
ΔΕΗ	100.000
ΕΥΔΑΠ	50.000
Εκτύπωση και ταχυδρομικά Νεχωρίτη	800.000
Διάφορα ταχυδρομικά έξοδα	100.000
Έξοδα εκδηλώσεων	500.000
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	100.000
Εξοπλισμός και συντήρηση αίθουσας	1.000.000
Διάφορα έργα στην Κοινότητα	3.000.000
Δημοτικό Σχολείο - Πνευματικό κέντρο	650.000
Αποθεματικό	2.884.109
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	10.284.109

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Οι νεράιδες του νερού

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια μεγάλη και πλούσια πολιτεία που όλοι οι πολίτες της ζούσαν πάρα πολύ καλά και ήταν όλοι ευτυχημένοι.

Τα χρόνια περνούσαν και όλο και πιο πολλοί άνθρωποι πήγαιναν να βρουν μια καλύτερη και πλουσιότερη τύχη σ' αυτήν, αφήνοντας τα χωριά τους. Έτσι η μεγάλη αυτή πολιτεία έγινε τεράστια. Τα γύρω δάση της χάθηκαν, τα βουνά που την περιέβαλαν χτίστηκαν και οι χείμαρροι και τα ποτάμια της μπαζώθηκαν, για το όφελος (τη στέγαση) των νέων πολιτών της.

Η ευτυχία όμως της πόλης και των ανθρώπων της άρχισε ξαφνικά να κλονίζεται, όταν ανακάλυψαν ότι όλα θα μπορούσαν να χαθούν ανά πάσα στιγμή, γιατί όλα έγιναν γρήγορα και ανεξέλεγκτα. Έγιναν δηλαδή, χωρίς μελέτη, χωρίς προγραμματισμό, με λίγα λόγια χωρίς σοφία.

Το πρόβλημα που έπρεπε να αντιμετωπίσουν μετά τη μόλυνση της ατμόσφαιρας, του αέρα από το σύγχρονο τρόπο ζωής, ήταν το νερό. Το πολύτιμο νερό που όλο και λιγόστευε και που κάποτε δε θα έφτανε να καλύψει τις ανάγκες όλων των κατοίκων αυτής της μεγάλης πολιτείας.

Τοπικοί άρχοντες, σύμβουλοι και συμβουλευόμενοι άρχισαν να ανησυχούν και να αναζητούν τη λύση στο πρόβλημα που ήταν πλέον ορατό και που απειλούσε το μέλλον και την ευτυχία τη δική τους και των παιδιών τους.

Τότε ήταν που η καλή νεράιδα της μεγάλης πολιτείας, βλέποντας την αγωνία και την απόγνωση των ανθρώπων της και προβλέποντας με τρόπο τη μέλλουσα δυστυχία (τη λειψυδρία), που τους απειλούσε, θέλησε να τους βοηθήσει. Έστρεψε το μαγικό ραβδάκι της προς τον ουρανό και τότε σύννεφα μαύρα πυκνά μαζεύτηκαν. Μια δυνατή βροχή άρχισε να πέφτει. Όμως, τα νερά που έπεφταν μόνο καταστροφική πλημμύρα έφεραν. Τότε η καλή νεράιδα έστρεψε το μαγικό της ραβδάκι στη γη. Όμως τα νερά είχαν κυλίσει μέσω των ασφάλτινων δρόμων της και των αγωγών ομβρίων υδάτων και

είχαν πέσει στην θάλασσα. Η απογοήτευση της καλής νεράιδας της πόλης, ήταν πολύ μεγάλη. Τότε ήταν που άκουσε τη φωνή μιάς άλλης νεράιδας από πολύ μακριά (από ένα χωριό το οποίο απέχει πολλά χιλιόμετρα από τη μεγάλη πολιτεία) να της λέει ότι γνωρίζει το πρόβλημά της και ότι θα ήθελε να τη βοηθήσει.

Η καλή νεράιδα του μακρινού χωριού εξήγησε στην καλή νεράιδα της πόλης ότι όλοι σχεδόν οι δικοί της άνθρωποι, οι άνθρωποι του χωριού πλην ελαχίστων ήταν πλέον αστοί της μεγάλης πόλης και πως η ίδια πάντα τους αισθανόταν δικούς της και δε θα ήθελε να είναι δυστυχημένοι. Πρότεινε λοιπόν σε λύση, το άφθονο νερό που υπήρχε στον τόπο της με έργα ανθρώπινα να συγκεντρώνεται και να εκτρέπεται προς τη μεγάλη πόλη για την ύδρευσή της.

Έτσι συμφώνησαν οι δύο καλές νεράιδες, αλλά έπρεπε να το γνωστοποιήσουν και στους ανθρώπους.

Βρήκαν λοιπόν έναν γέροντα, σοφό χωρικό που θέλησε να πάει να δει τα παιδιά του και τα εγγόνια του στη μεγάλη πολιτεία και με τα μαγικά ραβδάκια τους έβαλαν το γέροντα να πάρει μαζί του λίγο δροσερό νερό απ' το χωριό, να τους το πάει δώρο, μιας και πάντα πίστευε πως αυτό το νερό έχει άλλη γεύση, άλλες ιδιότητες.

Αυτό λοιπόν μαθεύτηκε στη μεγάλη πολιτεία και έτσι η κίνηση αυτή της μεταφοράς του νερού πήρε το δρόμο της ιδέας της καλής νεράιδας του χωριού. Κατανόησαν δηλαδή οι άνθρωποι το τι θα έπρεπε να κάνουν για το πρόβλημά τους.

Έτσι έφτιαξαν ένα φράγμα στο μακρινό εκείνο το χωριό. Το νερό πλέον που συγκεντρωνόταν και αποθηκευόταν, σχημάτισε μία λίμνη και από εκεί με τεχνικά έργα έφερναν το πολύτιμο νερό στη μεγάλη πολιτεία και έζησαν όλοι αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τη λίμνη αυτή οι άνθρωποι την ονόμασαν λίμνη Καλαθέικα. Δηλαδή τα καλά Θεϊκά. Γιώργος Στεφ. Μάντης

Νοσταλγία

Άγχος δεινό στον άνθρωπο η μοίρα' αν το 'χει γράψει
ν' αφήσει την πατρίδα του και σ' άλλη γη ν' αράξει.

Κι αλίμον' αν τα χρόνια του δεν είναι πια της νιότης!
Τα βλέπει όλα άχαρα, ξένα και ματαιόση.

Λουλούδι πια ξεφύτρωτο μοιάζει και μαραμένο,
που χώμα πια δε δέχεται φθείρεται το καμημένο.

Μέσα στις πίκρες, στον καημό, φέρνει τα περασμένα.
Εκεί 'ταν όλα όμορφα και όλα ανθισμένα.

Κι ας ήταν δύσκολος ο βίος με πίκρες, με κακίες.
Τώρα τα φέρνει όλα ο νους με δίχως δυσκολίες.

Αυτός τα βλέπει αλλιώς και άχαρα εκεί πέρα
και μένει πάντα νοσταλγός ως τη στενή τη μέρα.

Αυτού που η μοίρα του 'γραψε τον τόπο του ν' αφήσει
και κάποιον αλλού να ζήσει κι εκεί να ξεψυχήσει.

Σαν το λουλούδι του Μαγιού, που γέρνει και μαραίνει
θα γείρω και θα μαραθώ μες τη φρικτή την ξένη.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

Οκτώβριος 1999

Τα καινούργια μου τσαρούχια

Χαρές και πανηγύρια! Φόρεσα καινούργια ποδεσιά! Περιμένα αυτή τη μέρα πώς και πώς.

— Πότε θα μ' φκιάεις τσαρούχια, μάνα;

— Άμα στιγνώσ' του γουρνούπετό'...

— Τώρα σια πέρα..... Γίν'κι κάρκανου!....

— Άμα δεν αργαστεί καλά μι τουν καπνό κι μι τ' αλάτ', δεν του χαλάνι.

Και καρτερούσα να περάσει ο καιρός, να «αργαστεί» το γουρνοτόμαρο, για να φορέσω καινούργια ποδεσιά.

Είχε φλεβαρίσει, κόντευε να φουντώσουν τα κλαριά κι αυτό εκεί, έμενε απλωμένο στην κεράνη.

Το κοιτάζα ώρες ολάκερες καθώς καθόμουνα στο παραγώνι τις νύχτες του χειμώνα να καπνίζεται πάνω απ' τη φωτιά και μου φαινότανε στιγμές στιγμές πως μίκραινε αγάλι αγάλι και στένευε. Χωρίζεταν ύστερα στα δυο κι έπαιρνε το σχήμα τσαρουχιών, πυκνοπλεγμένων τσαρουχιών.

Ήτανε πάλι βολές, που βλέποντάς το, αναθυμιόμουνα τον αγώνα, που κάναμε όλη η φαμελιά, το χρόνο όλο, για να «ξεστησουμε» το χοιρινό.

Μάζευε τα βελανίδια ένα ένα στο δεντρόλογγο, σκαρφάλωνε στα έλατα για το μελά, ξεχιόνιζε τον κήπο να βρεις «κάνα ντρασκλί», βράσε κολοκυθοπατάτες, κουβάλα άχυρα για να το γιατακιάσεις τις παγωμένες νύχτες, κάμε του τα χίλια δυο «ρηγούλια».

Πόλεμο καθημερινό!

Όμως ευλογημένο ζωντανό!

Ξεπλέρωνε τους κόππους μας και με το παραπάνω. Μας έδινε χίλια καλούδια. Το δέρμα του για ποδεσιά, το λίπος του για να «λαδιάζουμε» το φαγητό, το κρέας του που αρταινόμασταν ως τη Λαμπρή. Παστωμένο και καπνισμένο βέβαια, γιατί πού ψυγεία εκείνον τον καιρό, αλλά και έτσι, νοστίμευε το προσφάγι μας.

Και είναι ν' απορεί κανείς, πως ο Χριστός έβαλε μέσα του τα δαιμόνια και το 'στείλε στη λίμνη να πνιγεί! (Τώρα δω που τα λέμε, για κάτι στρανομίτικα, που δεν τους έλειπε ο σκουσμός, έκαμε πανάγνια).

Μια μέρα κι εκεί που είχα ξεχάσει πια τσαρούχια και γουρνοτόμαρο, μου λέει η μάνα μου:

— Σύρι να φέρ'ς τουν παππούλ' να κοψ' του γουρνούπετό'.

Φαίνεται πως ήρθε ο καιρός που «αργάστηκε» και στέγνωσε. Κι εγώ αδιαμαρτύρητα, ίσως για μοναδική φορά, αφήνοντας την περιστροφική τρομπάλα μου, «ποδοτσακίστηκα» να πάω να τον φέρω.

Τον βρήκα που πελέκαγε ένα πουρναρόκλαδο γερό, να σταλικάσει το τσεκούρι του.

— Παππούλη, του φώναξα απ' την αυλόπορτα, σαν έφτασα. Η μάνα μ' μου είπι, να πάμι να κοψ' του γουρνούπετό'.

— Δεύτερα, απ' θα χαζιρέψου...

— Όσο να χαζιρέψ' θα ν'

χτώσ'!...

Τον πήρα με τα παρακάλια, έβαλα και τα κλάματα άλλο κοντά. Τι να 'κανε; Σηκώθηκε, πήρε τα σύνεργά του και πήγαμε στο σπίτι.

Κατέβασε το γουρνοτόμαρο απ' την κεράνη, ξεκάρφωσε τα πέταβρα, που ήταν τεντωμένο, το «ξακρίασε», το μέτρησε, το ξαναμέτρησε για να μην «κάνει λάθο» και το 'κοψε «φασκίες». Χώρια οι κοιλιές και χωριστά η ράχη.

«Κοιλιές» είναι το δέρμα απ' την κολιακή χώρα του γουρνού και είναι κατώτερης ποιότητας. Ενώ η ράχη είναι γερή, απέθαντη.

— Έφκιασα κατ' κοιλούλις. Κρίμα του λουρι, λέγανε οι νοικοκυρές, θέλοντας να δείξουν την περιφρόνησή τους στο ευτελέστατο τούτο υλικό.

Μια κι είχε τα μαχαίρια του ο παππούλης, τον έβαλε η μάνα μου και μου 'κοψε ένα «ζουβγαράκι».

Έβαλα το ποδάρι μου όλο χαρά σε μια φασκιά, «πήρε τα μέτρα» και χαράκωσε. Είπε, «μι γειά» κι έκοψε δυο κομμάτια. Τα στρογγυλόκοψε από τη μια μεριά κι είπε στη μάνα μου:

— Βαλ' τα στο μούσκιο κι στείλ' τα ταχιά για να τα μ'τώσω και να τα κοπιδιάσω κι έκαμε να φύγει.

— Πού πας; Κάτσε να πιεις ένα ρακί...

— Δεν έχου ώρα... Πάω να χαζιρέψω του τσικ' ρουστούλι απ' τ' αφ'κα στ' μεσ', είπε κι έφυγε.

Γέμισα τον πέτρινο κουρύτο με νερό, έβαλα μέσα τα κομμάτια και τα πλάκωσα με μια βαριά κοτρώνα, για να μην τα πάρουν τα σκυλιά.

Η μάνα μου πήρε τις φασκίες, τις τύλιξε ρολό, τις έδεσε με σπάγκο και πήγε και τις κρέμασε κάπου στο κατώι. Έκοψε μετά από ένα παλιό βουστινοδέρμα, που φύλαγε, ένα γύρο ως μια παλάμη, ίσως και παραπάνω και το 'βαλε κι αυτό στο μούσκιο.

Βλέπετε τότε τίποτα δεν άφηναν να πάει χαμένο. Όλα ήτανε χρειαζόμενα. Και τ' άδεια βουστινοδέρματα ακόμα!

Την άλλη μέρα το πρωί πήγα στον παππούλη τα κομμάτια. Τα μύτωσε δασιά πυκνά με κηρωμένο σπάγκο και τα κοπιόδιασε ολοτρόγυρα.

Τα έβαλε το ένα μέσα στ' άλλο, τα πήρα παραμάσκαλα κι έτρεξα στο σπίτι.

— Τα 'φερα, μάνα, έλα να τα λουρώ' εις, της φώναξα απ' την αμπάρα.

— Καλά! Κούρνια τα να μην τα φάνι οι γάτις, όσο να μ' βουλέσει, να φκιάσου του λουρι...

Σαν τέλειωσε τη δουλειά της, πήρε το γύρο απ' το δερμάτι, που ήταν ακόμα στον κουρύτο, το 'κοψε λουρίδα μακριά, πλατιά ως ένα πόντο. Ύστερα τεντώνοντάς την, την έζυσε με το μαχαίρι να φύγουνε οι τρίχες και την έστριψε.

Μετά με τη βελόνα τη μεγάλη, την «τσαρχουβέλονα», άρχισε να πλέκει το λουρί γύρω απ' τα κομμάτια.

Σιγά σιγά το δέρμα άρχισε να παίρνει σχήμα τσαρουχιού. Εγώ περίμενα ανυπόμονα,

πότε να τελειώσει, να τα φορέσω, να τρέξω πάνω σε στουρνάρόπετρες κι αγκάθια δίχως τον κίνδυνο να τρυπηθώ.

Τα πρόβερνα και κάπου κάπου να σφίγγει ή να λασκάρει το λουρί, ανάλογα, για να 'ρθει το τσαρούχι «κούπα στο πουδάρι μ'».

Σαν τέλειωσε το πρώτο, το φόρεσα όλο χαρά κι άρχισα να παίζω το κουτσό, όσο να φκιάξει και το δεύτερο.

Και να, σε λίγο έτοιμο κι αυτό.

Το φόρεσα και τρέχω στην αυλή.

Την έφερα πηδώντας ένα γύρω και στάθηκα και τα καμάρωνα τεντώνοντας μπροστά πότε το ένα και πότε τ' άλλο πόδι.

Κείνη την ώρα πέρασε κι ο μπαρμπα-Γιώργος απ' το μύλο.

— Τι γλέπου, μου 'πε. Καινούργια γουρνοτσαρχά;

— Σ' αρέσ' νι;

— Αυτά κι αν είναι τσαρούχια! Αν είχα ιγώ τέτοια ποδεσιά....., θα φλιπούραγα!

— Έλα, μωρέ, να βάλω τα λουριά για να τα δέν'ς, μην τα στραβοπατή'εις. Να κόψω κι κάνα τρίχα απ' θα σαρών'ς τα σουκάκια όθι διαβαίν'ς....

Ανέβηκα πάλι στην κρεβάτα, που είχε στημένο το... τσαγκάρικο η μάνα μου, τα κούρεψε να ομορφύνουν, πέρασε τα λουριά, τα έδεσε και μου 'πε:

— Τήρα κι να τα φέρ'ς μι τα πιγνίδια ίσια ίσια.

— Βρε ποια πιγνίδια!... Ιγώ μόνο σι κάνα δ'λειά θα τα φουράω, είπα και χύθηκα στο δρόμο.

Έτρεξα στη βάβα μου για να της δείξω την καινούργια ποδεσιά.

— Τήρα, βάβα, τα τσαρούχια μ', της είπα, μόλις έφτασα.

— Μι γεια!... Ο' αργή'εις για να τα φας.

— Ζαγάρ' μι πέρασες, ρε βάβα, για να τα φάου;...

Τ' απόγιομα πήγα στο σχολειό. Εκεί μαζεύεταν όλο το παιδομάτι του χωριού. Εκεί περίμενε κι εμένα η παλιοπαρέα.

— Πού είσι κι σι καρτερούμι, είπαν με ένα στόμα, μόλις με αντίκρισαν.

— Απ' τ' βάβα μ' έρχουμι...

— Μι γεια κι τα τσαρούχια...

Τώρα ποιος σι τσακών' ισένα, μου είπε κάποιος της παρέας.

— Τι λες, ορέ. Για αμπάρζα λες κι τα 'χω; Στακάτι να τα βγάλω...

Κάθισα σταυροπόδι. Τα έβγαλα, τ' απίθωσα σε κάποιαν άκρη κι άρχισε το παιγνίδι.

Κυνήγησα και με κυνήγησαν. Σκλάβωσα οχτρούς, ξεσκλάβωσα συντρόφους, μάλωσαμε για ζαβολιές. Δε σταματήσαμε λεπτό.

Και σαν ψήλωσαν τ' απόσκα κι ανέβαινε το σούρουπο αγάλι αγάλι από τις ρεματιές και τα λαγκάδια κι απλώνεταν πάνω απ' το χωριό, σκεφτήκαμε τις φαμελιές, που μας περίμεναν.

Καληνυχτίσαμε ένας τον άλλο και πήραμε το δρόμο για τα σπίτια μας.

Τρέχω να βάλω τα τσαρούχια μου να φύγω, μα τι να δω!

το ένα έλειπε...

Κοιτάζω από δω, ψάχνω από κει, τρέχω δεξιά, αριστερά... Πάω στους εξαεριστήρες του υπόγειου, μπας και μου το 'κρυψε κανένας απ' τη ζιούλεια του... Τίποτα και πουθενά...

Ε, ρε και βάνω το «σκουσμό»...

— Οχ, κακουπόπαθα ου μαύρους! Πάει του τσαρχάκι μ'!...

Οι φίλοι, που δεν πρόλαβαν να απομακρυνθούν, γυρίζουν πίσω να βοηθήσουνε στο ψάξιμο. Σκορπίσαμε σε όλη την αυλή και ψάχναμε.

— Εδώ είνι, να το... Το πήρι ο Γκέκας, φωνάζει κάποιος.

Ο Γκέκας ήταν το σκυλί της γειτονιάς, ο φίλος μας. Πού τον έβρισκες, πού τον έβρισκες, πάντα με τις παρέες των παιδιών. Τον φιλεύαμε, βλέπεις, απ' το ψωμί μας, τον παίζαμε και στα παιγνίδια μας και μας ακολουθούσε πάντα. Και, όταν δεν τον παίζαμε, έμπαινε από μόνος στο παιγνίδι.

Έτσι και σήμερα. Όταν αρχίσαμε και δεν τον βάλαμε να παίξει, μπήκε με το «ζαρπί» του. Έτρεχε γαβγίζοντας απάνω κάτω, μπερδεύεταν στα πόδια μας, μας τράβαγε από τις πατατούκες...

Έτρεξε έτσι για πολύ και, όταν είδε πως δεν τον λογάριζε κανένας, πήγε και κάθισε στην άκρη λυπημένος. Ύστερα εξαφανίστηκε.

Πού πήγε; Ποιος να 'ξερε. Άλλωστε ποιος ενδιαφερότανε γι' αυτόν μέσα στην ένταση του παιγνιδιού;

Και νά τος τώρα κάτω απ' τη μεγάλη λεύκα έτρωγε το τσαρούχι μου.

Τον πιάνουμε στο πετροβολητό. Κι αυτός με την ουρά στα σκέλια, τρέχει να εξαφανιστεί.

Τρέχω να πάρω το τσαρούχι, μα τι να ιδώ! Είχε απομείνει το μισό.

Πώς «ράζουνε» σε στίτι τώρα;...

Τι να 'κανα όμως;

Φοράω το γερό, παίρνω στο χέρι το μισοφαγωμένο και φεύγω για το σπίτι κλαίγοντας.

Η μάνα μου ήταν στην αυλή, σαν έφτασα.

— Πίσω ματαδαρθήκατι για τα παιγνίδια; είπε, σαν άκουσε τα κλάματα.

— Όχι! του τσαρ' χάκι μ'!

— Τι του τσαρούχι σ'!

— Μ' το 'φαε του σκ'λί!...

— Τι λες, μωρέ αχρόνιαγο, που πήγεις κι τάισης τα παλιόσκ'λα!

Το πόσες έφαγα, μη με ρωτάτε. Ακόμα τις θυμάμαι. Θυμάμαι ακόμα ότι για κάμποσες ημέρες γύριζα μ' ενάμισι τσαρούχι. Ώσπου μια μέρα μου λέει η μάνα μου.

— Βάλε στο μούσκιο εκείνο του λουρι π' ανέμ'κι απ' τα προχτές κι πάρι κι μιαν άκρ', που 'νι στ'ς φασκίες κι βάλ' την κι αυτή να μ'σκέψ', για να σ' λουρώσου ένα τσαρούχι π' ανέμκς μι του νύχι. Κι τήρα, να ξαναπάς να «προυσμπουκώ'εις» τα σκ'λιά.

— Αμ δε: Τώρα έβαλα μυαλό! Θα τα κριμάου στου λαιμό μ', άμα τα βγάνω.

Βέβαια δεν τα 'βανα γκιορδάνι στο λαιμό. Τα κρέμαγα όμως στα κλαριά για να 'μαι σίγουρος πως δε θα τα ξαναπάρουν τα σκυλιά.

— Αμ δε: Τώρα έβαλα μυαλό! Θα τα κριμάου στου λαιμό μ', άμα τα βγάνω.

Βέβαια δεν τα 'βανα γκιορδάνι στο λαιμό. Τα κρέμαγα όμως στα κλαριά για να 'μαι σίγουρος πως δε θα τα ξαναπάρουν τα σκυλιά.

— Αμ δε: Τώρα έβαλα μυαλό! Θα τα κριμάου στου λαιμό μ', άμα τα βγάνω.

Βέβαια δεν τα 'βανα γκιορδάνι στο λαιμό. Τα κρέμαγα όμως στα κλαριά για να 'μαι σίγουρος πως δε θα τα ξαναπάρουν τα σκυλιά.

— Αμ δε: Τώρα έβαλα μυαλό! Θα τα κριμάου στου λαιμό μ', άμα τα βγάνω.

Βέβαια δεν τα 'βανα γκιορδάνι στο λαιμό. Τα κρέμαγα όμως στα κλαριά για να 'μαι σίγουρος πως δε θα τα ξαναπάρουν τα σκυλιά.

— Αμ δε: Τώρα έβαλα μυαλό! Θα τα κριμάου στου λαιμό μ', άμα τα βγάνω.

Βέβαια δεν τα 'βανα γκιορδάνι στο λαιμό. Τα κρέμαγα όμως στα κλαριά για να 'μαι σίγουρος πως δε θα τα ξαναπάρουν τα σκυλιά.

ΠΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ

— Η επιτυχία οφείλεται σε τρεις συντελεστές, στο ταλέντο, την εργασία και την τύχη.

— Η επιτυχία φέρνει επιτυχία, όπως το χρήμα φέρνει χρήμα.

— Η επιτυχία είναι η πιο γλυκειά νοσταλγία γι' αυτούς που ποτέ δεν τη γνώρισαν.

— Η επιτυχία είναι τέκνον της τόλμης και έχει ξαδέλφη τη φρονιμάδα.

— Το να γνωρίζει κανείς να περιμένει είναι το μεγάλο μυστικό της επιτυχίας. Η άνοιξη έρχεται γι' αυτόν που ξέρει να περιμένει.

— Εάν το πρώτον δεν επιτύχεις δοκίμασε και πάλιν.

— Μην βιάζεσθε ποτέ να πανηγυρίσετε μια επιτυχία που δε στηρίζεται σε ηθικές βάσεις. Η ευγενική ψυχή μισεί τις τιποτένιες επιτυχίες.

— Η επιτυχία εξαπατά περισσότερους ανθρώπους απ' ότι η αποτυχία. Η επιτυχία κάνει έναν ανόητο να φαίνεται σοφός.

— Η επιτυχία είναι μια σκάλα που δεν μπορείς να την υψώσεις με τα χέρια στις τσέπες. Οι επιτυχίες είναι αρκετές για την υπόληψη, όχι όμως για τη δόξα.

— Η επιτυχία πολλές φορές στοιχίζει περισσότερο απ' ότι αξίζει και καλύπτει σωρεία λαθών.

— Το πρώτο προσόν κάθε μεγάλης επιτυχίας είναι η αισιοδοξία και επιβράβευσις της επιτυχίας η χρησιμοποίησις του χρόνου για εργασία.

— Όταν νοιώθεις την επιτυχία,

όταν έλθει η επιτυχία, πρέπει και να την υπηρετείς. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δυστυχία από την ανάμνηση ευτυχισμένων ημερών σε καιρό μιζέριας.

— Είναι μοναδική χαρά και ευτυχία να αισθάνεσαι ότι δοκιμάστηκες, αλλά πέτυχες. Οι ορειβάτες τη μεγαλύτερη χαρά δεν τη νοιώθουν καθώς ανεβαίνουν. Την νοιώθουν, όταν φθάνουν στην κορυφή.

— Συνήθως, όταν ο άνδρας ανεβαίνει τη σκάλα της επιτυχίας, τη σκάλα αυτή την κρατάει η γυναίκα.

— Όσο, από πιο χαμηλά παίρνεις φόρα, τόσο πιο ψηλά μπορείς να φθάσεις. Άμα θες ψηλά να φτάσεις σαν τον ήλιο, πρέπει να καείς σαν τον ήλιο.

— Μην φοβάσαι να προχωράς αργά, θα πετύχεις. Να φοβάσαι μονάχα όταν ακόμη σκέτσεσαι, γιατί πέτρα που κυλά ποτέ δε χορταριάζει.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Να σπκώνεσαι για να σε βλέπουν.

Να μιλάς, όταν πρέπει, με ακρίβεια για να σε προσέχουν.

Να σιωπάς για να σε εκτιμούν.

Να είσαι ενήμερος στα θέματα της εργασίας σου.

Να μάθεις να κρίνεις σωστά και να ενεργείς γρήγορα.

Για να επιτύχεις κάτι στη ζωή δεν αρκούν οι προθέσεις.

Πρέπει να υπάρχουν και οι προϋποθέσεις.

Από τη Συλλογή ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

Με αφορμή τέσσερα γεγονότα στο χωριό το καλοκαίρι του 1999 έκανα κάποιες σκέψεις και τις αποτυπώνω. Τα γεγονότα αυτά δεν είναι ξεχωριστά, ούτε συμβαίνουν για πρώτη φορά. Αλλά και τις σκέψεις δεν τις έκανα για πρώτη φορά. Απλώς τώρα τις γράφω.

Τα γεγονότα είναι οι δύο γάμοι που έγιναν το καλοκαίρι στο χωριό, το πανηγύρι, το γαϊτανάκι και η φασολάδα. Κι αμέσως ο καθένας έχει την αντίρρηση του: σιγά τα γεγονότα που μας αναφέρει λες και δεν τα ζούμε κάθε χρόνο (τα τρία οπωσδήποτε). Και το τέταρτο (γάμος) αραιά - αραιά τις τελευταίες δεκαετίες. Βεβαίως τα γεγονότα αυτά τα ζούμε κάθε χρόνο όλα ή τα περισσότερα και βεβαίως κάθε φορά γίνεται κάποιο μικρό ή μεγαλύτερο ρεπορτάζ και στην εφημερίδα μας. Δεν πρόκειται να αναφερθώ στα τέσσερα αυτά γεγονότα κάνοντας περιγραφή ή αναφορά. Αυτά τα ζούμε, τα διαβάζουμε, τα ξέρουμε. Στα τέσσερα αυτά γεγονότα υπάρχει ένα σημαντικό στοιχείο, κοινό σε όλα, ίσως για μερικούς και αυτόνομο, απλό, αλλά συγχρόνως και υπέροχο. Το στοιχείο αυτό είναι η συλλογικότητα. Κι αν για τα γεγονότα αυτά η συλλογικότητα είναι αυτόνομο στοιχείο, το ξεχωριστό είναι ότι η συλλογικότητα είναι καθολική, ανυπόκριτη, αυθόρμητη. Εννοώ την καθολική συμμετοχή, συμμετοχή όλων, χωρίς καμία διάθεση ή προσπάθεια ατομικότητας.

Τι εννοώ και τι θέλω να τονίσω. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Τα τρία από τα παραπάνω γεγονότα έχουν βαθιές ρίζες στο χρόνο για το χωριό μας. Η αρχή τους χάνεται σε μεγάλα νού-

μερα δεκαετιών. Ενώ το τέταρτο, η φασολάδα, έχει καθιερωθεί πριν από λίγα σχετικά χρόνια. Η παράδοση τηρείται απαρέγκλιτα κι έτσι όπως οι προπαππούδες, οι παππούδες και οι γονείς μας έτσι κι εμείς συμμετέχουμε και λειτουργούμε κατά τον ίδιο τρόπο. Βέβαια οι τεχνικές πρόσδοι μόνο έχουν βελτιωθεί (στην περίπτωση των μεγάλων, ο Θεός να την κάνει βελτίωση!).

Ο γάμος ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα στη ζωή του ανθρώπου αποτελούσε ανέκαθεν στο χωριό υπόθεση όλων. Κι όταν λέμε όλων, εννοούμε όλου του χωριού. Δεν είναι μόνο θέμα διασκέδασης και γλεντιού, αλλά πρωτίστως θέμα όλοι να βοηθήσουμε στο γεγονός, να συμμετέχουμε και βεβαίως να διασκεδάσουμε και να χαρούμε. Αυτό το πνεύμα της συλλογικότητας εννοούσα στην αρχή. Δεν είναι μικρό πράγμα 500 άτομα να γεμίζουν την πλατεία σ' ένα τραπέζωμα πλούσιο. Όλη η προετοιμασία, το μαγείρεμα, τη σερβίρισμα, η εξυπηρέτηση όλα γίνονται από όλους και σ' όλη τη διαδικασία δεν υπήρχε ίχνος επαγγελματισμού. Όλοι σαν ένας άνθρωπος, ένας χώρος, μια ορχήστρα και τα μαγαζιά όλα στην κοινή προσπάθεια. Όλα υποχωρούν μπροστά στο να γίνει ο γάμος σωστά. Κι όλα αυτά να γίνονται όπως πριν 20, 50, 100 χρόνια με το ίδιο κέφι, την ίδια προθυμία, την ίδια φιλοξενία. Αυτά σκεπτόμουν το καλοκαίρι στις 21 Αυγούστου 1999 το βράδυ στο γάμο της Αναστασίας Α-

σιμακάκη και του Σωτηρίου Μαρκιάνα βλέποντας εκατοντάδες ανθρώπους να συμμετέχουν στο δείπνο (για την ακρίβεια δύο δείπνα). Στον προηγούμενο γάμο του Γιάννη και της Βασιλικής Μάλιου δεν μπόρεσα να είμαι, αλλά όπως έμαθα τα ίδια ακριβώς συνέβησαν. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι εξυπηρετούμενοι και εξυπηρετούντες σκέπτονται, ενεργούν, συμπεριφέρονται σαν ένας άνθρωπος απέναντι στο χαρμόσυνο γεγονός της ένωσης δύο ανθρώπων, απέναντι στο κοινωνικό και θρησκευτικό γεγονός του γάμου.

Το πανηγύρι στο χωριό μας όπως σ' όλα τα χωριά ήταν σημαντικό γεγονός παλαιότερα για πάρα πολλούς λόγους. Κι αν στα τελευταία χρόνια πολλοί από τους λόγους αυτούς δεν υπάρχουν, κοινή παραμένει η βασική φιλοσοφία του πανηγυριού: Σύναξη όλων, απόδοση τιμής και ευγνωμοσύνης στην εορτή της Παναγίας μας, διασκέδαση για όλους μαζί ειρηνικά, υποδοχή των ξενιτεμένων συγγενών και χωριανών και συνάντηση με τους γνωστούς και αγνώστους των γειτονικών χωριών. Άλλαξαν πολλά πράγματα τις τελευταίες δεκαετίες στο πανηγύρι. Άλλαξε η μουσική, προστέθηκαν μεγάφωνα, μικρόφωνα, φωτισμοί, ανέσεις, ψησταριά με μοτέρ, εύκολη πρόσβαση με καλούς δρόμους, κι άλλα πολλά. Παραμένει όμως αμετάβλητη η διάθεση, η προσδοκία και αυτά που αναφέραμε ήδη η βασική φιλοσοφία του πανηγυριού. Το πνεύμα ενότητας, συλλογικότητας και της καλής διάθεσης. Τι άλλο απ' τα παραπάνω μπορεί να είναι, όταν για 2-3 ημέρες 500-1000 άτομα όλων των ηλικιών βρίσκονται σ' ένα χώρο, την άνετη πλατεία μας, μια ορχήστρα, με ένα ρυθμό χορού, με όλα τα μαγαζιά να λειτουργούν σαν να ήταν ένα, χωρίς διακρίσεις, χωρίς γκρίνιες, χωρίς απαιτήσεις, κι αντίθετα με περισσή διάθεση για γνωριμίες, συζήτηση από την αρχή μέχρι το τέλος. Να σημειωθεί ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει από τα παλιά χρόνια κι αυτό είναι αξιοθαύμαστο.

Το γαϊτανάκι, ένας χορός κατ' εξοχήν συμμετοχικός και συλλογικός, χορεύεται στο Νεχώρι από πολλές δεκαετίες χωρίς διακοπή. Και χορεύεται

πάντα τη δεύτερη μέρα του πανηγυριού, χωρίς όργανα και ορχήστρα, αλλά τραγουδώντας όλοι οι συμμετέχοντες. Στους μετέχοντες και τους παρακολουθούντες δημιουργείται η βεβαιότητα ότι όλοι αυτοί περίπου 150-200 που χορεύουν ενεργούν σαν ένας άνθρωπος, νοιώθουν την ίδια ευχαρίστηση και υπακούουν κατά τον ίδιο τρόπο στην ίδια παράδοση με σεβασμό.

Η φασολάδα είναι εκδήλωση των νεοτέρων χρόνων, άρχισε το 1973. Ακολουθεί το πανηγύρι για αποτοξίνωση από την κρεοφαγία και από το μαρτύριο των μεγάλων. Κι εδώ το πνεύμα συλλογικότητας στο αποκορύφωμά του. Όλοι να βοηθήσουν για τη φασολάδα. Και το βράδυ γεμάτη η πλατεία για το πιάτο της πεντανόστιμης φασολάδας, με το κρεμμύδι τις ελιές και το κρασί. Τέλος τραγούδι, χωρίς όργανα βέβαια, συμμετοχή όλων και το πνεύμα της συμμετοχικότητας και της συλλογικότητας σε υπέρτατο βαθμό.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι οι μετέχοντες στις παραπάνω εκδηλώσεις δεν είναι όπως παλαιότερα κατά το μεγαλύτερο μέρος μόνιμοι κάτοικοι του χωριού. Τις τελευταίες δεκαετίες οι περισσότεροι δεν ζουν μόνιμως στο Νεχώρι, όμως αισθάνονται και σκέπτονται «Νεχωρίτικα» και το πλέον σπουδαίο είναι ότι και η γενιά Νεχωριτών, που δεν γεννήθηκε και δεν έζησε στο χωριό, κινείται στον ίδιο ρυθμό, της συλλογικότητας.

Δεν ήταν σκοπός μου να περιγράψω τις παραπάνω εκδηλώσεις. Αυτό έχει γίνει πολλές φορές και έχουν δημοσιευθεί θαυμάσια «ρεπορτάζ». Αυτό που θέλω, είναι να εξάρω τη συλλογική, καθολική θα μπορούσαμε να πούμε συμμετοχή κι αυτό όχι μια

φορά, όπου θα μπορούσε να ήταν και τυχαία, αλλά πάντα σ' όλες τις εκδηλώσεις με τον ίδιο τρόπο. Γι αυτό και τα παραπάνω γεγονότα, και δεν είναι τα μόνα, έχουν ιστορία ετών, δεκαετιών πολλών. Είναι το πνεύμα συμμετοχής όλων πέραν από υπολογισμούς, πέραν από συναγωνισμούς και πρωτοκαθεδρίες με περισσή διάθεση για συμμετοχή και προσφορά. Προσφορά κυρίως στον εαυτό μας, αλλά και στην ιστορία μας και την παράδοσή μας. Αυτό το υπέροχο πνεύμα, το Νεχωρίτικο πνεύμα, μας το παρέδωσαν οι παλιότεροι, οι γονείς μας κι έχουμε υποχρέωση ιερή να το διαφυλάξουμε - αυτό γίνεται μέχρι τώρα - και να το παραδώσουμε κι εμείς όπως το παραλάβαμε στα παιδιά μας, στη νέα γενιά, δίνοντάς τους να καταλάβουν ότι αποτελεί θαυμάσια κληρονομιά.

Εύλογα κανείς θα έλεγε ότι αυτός που τα γράφει είναι Νεχωρίτης και επόμενο είναι να εξυμνεί τα των χωριανών του, να ευλογεί τα γένια του. Έχω όμως τη σταθερή πεποίθηση ότι στα παραπάνω γεγονότα στέκομαι με αρκετή αντικειμενικότητα και γι αυτό επιχειρώ να τα περιγράψω με κριτική ματιά. Κι αν από την κριτική αυτή ματιά προκύπτει σαν συμπέρασμα και κεντρικό στοιχείο αυτό το υπέροχο πνεύμα συλλογικότητας, δεν νομίζω ότι αποτελεί μεροληπτική άποψη. Αυτό το στοιχείο διαπίστωσα, αυτό το νίζω κι έχω την εντύπωση ότι δεν απέχω της πραγματικότητας.

Π.Β.

Το όραμα του χιονιού

Καμμός μου ήταν να αποπλάσω το «χιόνι στο χωριό» όπως στα παιδικά μας χρόνια. Τότε που οι εντυπώσεις μου από το όραμα του λευκού μανδύα ήταν έντονες και ευχάριστες. Είναι ίσως παράξενη αυτή η ευφορία και ευχαρίστηση που ένοιόθα με το χιόνι τότε, ενώ από την άλλη μεριά το χιόνι το ακολουθούν συνήθως πολλὰ δεινά. Υπήρχε όμως αυτή η μαγεία, που έρχεται από τον ουρανό και που καθύπτει τα πάντα και τα κάνει λευκά. Αυτό το απέραντο λευκό που σκεπάζει αθόλου τη χειμωνιάτικη γύμνια της φύσης και αθόλου στολίζει την ομορφιά του χειμώνα, λειτουργούσε στα χρόνια εκείνα της παιδικής αθωότητας σαν ουρανόσταθμο μαγικό

φιήτρο.

Αυτή η μαγεία του χιονιού ιδιαίτερα την ώρα που πέφτει με τις νιφάδες του, ήθελα να ζήσω ξανά, ύστερα από πολλὰ χρόνια. Το χιόνι ήρθε στο χωριό που ήμασταν (χιόνισε δύο φορές) ήταν ωραία, αθόλα δεν ήρθε η μαγεία, όπως την περίμενα. Αργότερα κατάλαβα την εξήγηση. Τη μαγεία εκκίνησε της εποχής, δεν τη δημιουργούσε το χιόνι μόνο του, αθόλα μαζί με την παιδική φαντασία. Κι αυτό που έψαχνα στο χιόνι τώρα ήταν μακριά και φευγάτο, ήταν άπιαστο, γιατί ήταν η νοσταλγία όχι του χιονιού, αθόλα της παιδικής ηλικίας. Κι αυτή είχε φύγει δυστυχώς χωρίς επιστροφή.

Π.Β.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ

(Από την Εκκλησιαστική Παρέμβαση)

Την Κυριακή 19 Δεκεμ. 1999 στον Ι. Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναυπάκτου, τελέστηκε αρχιερατική θ. Λειτουργία και αρχιερατικό μνημόσυνο για τους Δωρητές και Ευεργέτες της πόλεως Ναυπάκτου.

Μετά τη θ. Λειτουργία και το μνημόσυνο πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Ι. Μητροπόλεως Ναυπάκτου ενημερωτική εκδήλωση

για το τι είναι, τι προσέφεραν τα ιδρύματα και την ανακοίνωση των διαφόρων υποτροφιών και τα βραβεία από τα ιδρύματα σε μαθητές και φοιτητές, που αρίστευσαν.

Μεταξύ των βραβευσθέντων φοιτητών ήταν και η συγχωριανή μας Μαρία Αντ. Μασγάλα.

Τη συγκαίρουμε και της ευχόμαστε πρόοδο.

ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Η Μαρία Πλατάκου, μαθήτρια του 17ου Δημοτικού Σχολείου Καλλιθέας, σε διαγωνισμό ζωγραφικής, που διοργάνωσε ο Δήμος Καλλιθέας με θέμα: «Πώς θα ήθελα την αυλή του Σχολείου μας», πήρε το πρώτο βραβείο. Έπαθλό της: Τα έξοδα ενός ταξιδιού 5 ημερών στη Γαλλία, που πραγματοποιήσε με τους γονείς της και την αδελφή της. Της αξίζουν συγχαρητήρια!

Παρέμβαση για τον Αγροτικό γιατρό

ΥΠΕΧΩΔΕ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2000

Αριθμ. Πρωτ. 666

Προς τον
Υπουργό Υγείας & Πρόνοιας
κ. Λάμπρο Παπαδήμα

Με το από 15-1-2000 ψήφισμά τους οι Σύλλογοι των Τοπικών Διαμερισμάτων Αράχωβας, Κλεπά, Αγ. Δημητρίου, Νεοχωρίου, Περδικόβρουσης, Λιβαδακίου και Δενδροχωρίου του Δήμου Πλατάνου Ν. Αιτωλίας, διαμαρτύρονται διότι ο ιατρός που

εξυπηρετεί τις υγειονομικές ανάγκες των ως άνω Διαμερισμάτων, απουσιάζει τρεις έως τέσσερις ημέρες την εβδομάδα από το ιατρείο του, κάνοντας εφημερίες στο Κέντρο Υγείας Ναυπάκτου και σε Νοσοκομεία της Νομαρχίας.

Επειδή θεωρώ και εγώ ότι η καθημερινή παρουσία του ιατρού είναι απαραίτητη για τους λόγους που αναφέρουν στο ψήφισμά τους οι Σύλλογοι, παρακαλώ να εξετασθεί θετικά η επίλυση του προβλήματος.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι συγχωριανοί μας (του εσωτερικού και του εξωτερικού) έχουν οικογενειακό τάφο στο Κοιμητήριο του χωριού μας και δεν πλήρωσαν το Δημοτικό φόρο, που υποχρεούνται να πληρώσουν στο Δημόσιο Ταμείο (Θέρμου), ως επικοινωνήσουν με το Σύλλογο τηλ. 7645280 που έχει σχετική κατάσταση οφειλετών για να πληροφορηθούν αν και πόσο οφείλουν.

Εκ του Συλλόγου